

कभर स्टोरी

पपुलिष्ट घोषणापत्र

प्रणाली सुधारमा छैन जोड

रास्वपाको करारपत्र

- मध्यम वर्गको विस्तार
- ५ वर्षमा १२ लाख रोजगारी
- प्रभावकारी स्वास्थ्य बिमा
- दलमुक्त राज्य संयन्त्र
- न्याय सुधारमा मेरिटोक्रेसी
- सरकारी सुधारमा लाइन होइन, अनलाइन
- निजी क्षेत्रसँग साभेदार
- करको बोझ हटाउने
- ५-१० वर्षमा मध्यम आय भएको मुलुक
- वार्षिक ७ प्रतिशत आर्थिक वृद्धि
- प्रतिव्यक्ति आमदानी कम्तीमा ३ हजार डलर
- ५-७ वर्षमा एक सय अर्ब डलरको अर्थतन्त्र

कांग्रेसको प्रतिज्ञापत्र

- नेता र नाता नहेरी भ्रष्टाचार छानबिन
- संघमा १६ र प्रदेशमा ६ वटा मन्त्रालय
- ५ वर्षमा १५ लाखलाई रोजगारी
- एक पटकको नेपाली, सधैं नेपाली
- जस्तोसुकै रोग लागोस् निःशुल्क उपचारको व्यवस्था
- कुनै पनि नियुक्तिमा दल होइन अब्बल

एमालेको घोषणापत्र

- ५ वर्षभित्र मुलुकको अर्थतन्त्रको आकार १०० खर्ब
- युवालाई मासिक १० जीबी निःशुल्क डाटा
- स्टार्टअपका लागि १० हजार डलरको कार्ड
- विद्यार्थीलाई २० लाख निब्याजी ऋण
- ७-९ प्रतिशत आर्थिक वृद्धि
- श्रमिकको न्यूनतम पारिश्रमिक २५ हजार
- सुत्केरी पोषण भत्ता २० हजार
- विपन्नको २५ हजारसम्मको ऋण मिनाहा
- एक दशकभित्र पूर्व-पश्चिम विद्युतीय रेल

जीवन शर्मा र मुकुन्द लामिछाने/मध्यान्ह

जेनजी आन्दोलनको जगमा हुन लागेको निर्वाचनका लागि दलहरूले ल्याएका घोषणापत्रमा संरचनागत सुधार, संस्थागत सुदृढीकरण, प्रशासनिक पारदर्शिता वा जवाफदेहिताका ठोस खाका न्यून देखिन्छन्। बरु, 'यति रकमको कोष', 'यति लाख रोजगारी', 'यति अर्बको पूर्वाधार' जस्ता घोषणागत घोषणापत्र भरिएका छन्।

२९ फागुनको निर्वाचन गत २३ र २४ भदौमा भएको जेनजी आन्दोलनको पुच्छभूमिमा हुन लागेको निर्वाचन हो। जसका लागि मुख्य राजनीतिक दलहरूले चुनावी घोषणापत्र ल्याएका छन्।

वैधित्यविरुद्ध प्रणाली सुधारको माग राखेर नवयुवाहरू आन्दोलनमा उत्रिएका थिए। उनीहरूको मुख्य माग भ्रष्टाचार नियन्त्रण र सुशासन थियो। यसका लागि राजनीतिक स्थिरता खोजेर उनीहरूले शासकीय स्वरूपमा परिवर्तन चाहेका थिए। तर प्रमुख राजनीतिक दलका चुनावी घोषणापत्रमा जेनजीले उठाएका माग सम्बोधन गर्ने ठोस एजेण्डा आउन सकेका छैनन्। घोषणापत्र हेर्दा नियमित चुनावी प्रतिबद्धताभन्दा धेरै देखिँदैन। दलहरूले मतदाता रिभाउन प्रियतावादी नारा, प्रतिबद्धता र घोषणावाहेक मूल रूपमा केही नयाँ सपना देखाउन सकेका छैनन्। त्यस अर्थमा घोषणापत्र, प्रतिबद्धता, प्रतीज्ञा वा वाचा जे भने पनि चुनावी आश्वासनहरू नयाँ बोलतलमा पुरानै औषधिजस्ता देखिएका छन्,

जसले असतुष्टि, निराशा र आक्रोश बोकेर बसेका आमनागरिकको अविश्वासको उपचार गर्न कठिन देखिन्छ।

जेनजीले माग गरे अनुसार भ्रष्टाचार नियन्त्रण गर्न के कस्तो नीति अवलम्बन गर्ने भन्नेमा दलहरूका एजेण्डा मौन छन्। तथापि, भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि काम गर्ने प्रतिबद्धता भने मुख्य दलहरूले जनाएका छन्।

राजनीतिक स्थिरताका लागि प्रणाली सुधारका ठोस योजना आउन सकेका छैनन्। तथापि, संविधान संशोधन गर्ने लगायतका विषय दलहरूका चुनावी घोषणापत्रमा समेटिएका छन्।

राजनीतिक स्थिरताका लागि संविधान संशोधन गर्ने नेपाली कांग्रेसको प्रतिबद्धता छ। जस अन्तर्गत प्रधानमन्त्री दुई पटक, मुख्यमन्त्री दुई पटक मात्रै हुन पाउने विषय अगाडि सारिएको छ। संघ सरकारमा १६ मन्त्रालय र प्रदेशमा ६ मन्त्रालय बनाउने भनिएको छ।

नेकपा एमालेले पनि राष्ट्रिय सहमतिकका

आधारमा संविधान परिमार्जन गर्ने प्रतिबद्धता जनाएको छ। तर, के कस्ता विषयमा परिमार्जन गर्ने हो भनेको छैन।

विघटित प्रतिनिधिसभामा कांग्रेस पहिलो र एमाले दोस्रो ठूला दल थिए। यी दुई दलले १७ असार २०८१ मा सरकार बनाउदा संविधान संशोधन गर्ने विषयलाई प्रमुख आधार बनाएका थिए। २३ र २४ भदौमा जेनजी आन्दोलन भएर प्रतिनिधिसभा विघटन भएको थिएन भने कांग्रेस र एमालेले संविधान संशोधन गर्ने भनेर गरेको वाचा कति पुरा गरे भन्ने विषय २०८४ को चुनावमा आउने थियो। उनीहरूले के कति गर्न सकेको हो त्यसबारे जनतालाई बताउने थिए।

नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी, रास्वपादेखि राप्रपासम्मले आफूअनुकूल संविधान संशोधनलाई मुख्य चुनावी मुद्दा बनाउने पक्का थियो। जसपालगायत मधेस केन्द्रित दलहरूले संविधानसभाबाट संविधान जारी भएदेखि नै संशोधनको माग गर्दैआएकै थिए। तर, दुई वर्ष अगाडि नै हुन लागेको निर्वाचनमा

सार्वजनिक खरिद प्रणालीमा पारदर्शिताको अभाव, संघ-प्रदेश-स्थानीय तहबीच अधिकारको अस्पष्टता, निजामती प्रशासनमा राजनीतिक हस्तक्षेप, नियामक निकायहरूको कमजोर स्वायत्तताको विषयमा घोषणापत्र मौनप्रायः छ। निःशुल्क शिक्षा र स्वास्थ्य सेवा मात्र होइन, न्यायपालिका सुदृढीकरण, प्रशासनिक सुधार, नियामक सुधार, कर संरचना पुनर्संरचना जस्ता विषयमा ठोस केही बोलिएका छैनन्।

विस्तृत पृष्ठ २ र ८ मा

वैदेशिक रोजगार विद्योष

टर्की : वैदेशिक रोजगारका लागि ओभेलमा परेको मुलुक

मदनकुमार श्रेष्ठ, मध्यान्ह
इस्तानबुल, टर्की, ७ फागुन

दक्षिणपूर्वी युरोप र पश्चिमी एसियामा फैलिएको टर्की एक अन्तरमहाद्वीपीय देश हो। राजधानी अंकारा भएपनि सबैभन्दा ठुलो सहर इस्तानबुल हो। समृद्ध इतिहास, विविध संस्कृति र रणनीतिक स्थानका लागि परिचित टर्की पूर्वी र पश्चिमी व्यापार मार्गहरू जोड्ने विविध अर्थतन्त्र भएको एक प्रमुख क्षेत्रीय शक्तिका रूपमा रहेको छ।

टर्कीको पूर्वीभागमा नेपालीहरू वैदेशिक रोजगारका लागि आएका छन्। टर्कीमा नेपाली कामदारहरू निर्माण, उत्पादन, आतिथ्य र घरेलु सेवा जस्ता क्षेत्रहरूमा कार्यरत छन्। प्रतिमहिना लगभग २५ हजार टर्कीस लिरा करिब साढे ६ सय अमेरिकी डलर (करिब ८७ हजार रुपैयाँ) तलब पाउने टर्कीमा प्रायः नेपाली कामदार वैधानिक हैसियतमा

रहेका छन्। टर्कीमा नेपाली कामदारहरूका लागि उत्पादन, कपडा कारखाना, निर्माण, आतिथ्य क्षेत्रमा दक्ष र अदक्ष दुवै श्रमिकका लागि उच्च माग रहेको छ।

वैदेशिक रोजगार विभागका अनुसार टर्कीमा १ हजार ७ सय ९६ नेपाली कामदार आएका थिए।

लोकतान्त्रिक एसोसिएसनको १०१ सदस्यीय निर्वाचन परिचालन समिति

काठमाडौँ / मस- नेपाली कांग्रेसको शुभेच्छुक संस्था नेपाल लोकतान्त्रिक वैदेशिक रोजगार व्यवसायी एसोसिएसनले फागुन २९ गते हुने प्रतिनिधिसभन निर्वाचनमा नेपाली कांग्रेसका उम्मेदवारलाई जिताउन निर्वाचन परिचालन मूल समारोह समिति गठन गरेको छ।

एसोसिएसनले अध्यक्ष दीपक थापाको संयोजकत्वमा १०१ सदस्यीय निर्वाचन परिचालन मूल समारोह तथा प्रचारप्रसार समिति >>> पृष्ठ २ मा

सपना बोहरा/मध्यान्ह
काठमाडौँ, ७ फागुन

राष्ट्रिय वन तथा निकुन्ज छेउछाडका बस्तीमा वन्यजन्तु र मानवबीचको द्वन्द्व वर्षेनी बढ्दै छ। बाघ-चितुवाको आक्रमण र भालु, हात्ती तथा वाँदरले किसानको खेतीमा क्षति पुऱ्याउँदा सर्वसाधारण हैरान छन्। यस विषयको ध्यानाकर्षण गराउन मध्यवर्ति क्षेत्रका वासिन्दाले पटक-पटक केन्द्र र प्रदेश सरकारको ध्यानाकर्षण गराउँदैआएका छन्। संसदमा छलफल नभएको पनि होइन्। तर, दलहरूले ल्याएको चुनावी घोषणापत्रमा भने महत्वका साथ समेटिएन।

आर्थिक वर्ष २०८१/२०८२ मा मात्र देशभर वन्यजन्तुको आक्रमणका ५ सय ३ वटा घटना भएका छन्। जसबाट ५० जनाको ज्यान गयो। राष्ट्रिय विपद् जोखिम न्यूनीकरण

६ महिनामा क्षति

- ३२ जनाको मृत्यु
- १ सय ४७ जना घाइते
- ५ सय २० परिवार प्रभावित
- १ करोड २९ लाखको भौतिक क्षति

तथा व्यवस्थापन प्राधिकरणका अनुसार, ती आक्रमणमा २ सय ४९ जना घाइते भएका छन्। त्यसमा ७ सय ३६ परिवार प्रभावित भएका छन्।

वन्यजन्तुका कारण किसानहरूको खेतवारी तथा अन्नबाली १ करोड ५९ लाख ७० हजार १ सय रकमभन्दा बढीको >>> पृष्ठ २ मा

कभर स्टोरी

पपुलिष्ट घोषणापत्र : प्रणाली सुधारमा छैन जोड

संविधान संशोधन गर्ने लगायतका प्रणाली सुधारका विषयमा प्रमुख दलहरू प्रष्ट बोलेका छैनन्। निर्यातित चुनावमा भैँ उठाउँदै आएको विषयलाई घोषणापत्रमा लेखेका छन्।

नेपाली कम्युनिष्ट पार्टीले पनि विगतमा उठाएकै विषयलाई घोषणापत्रमा समेटेको छ। शासकीय स्वरूप, निर्वाचन प्रणालीमा सुधार गर्ने भनेको छ। संघीय मन्त्रपरिषद् २५ सदस्यबाट घटाउने, प्रदेशको शासकीय स्वरूपमा परिमार्जन गर्ने, थप अधिकारसहितको प्रदेश र स्थानीय सरकार बनाउने भनिएको छ। यी विषय संविधान जारी हुँदा २०७२ मै फरकमतका रूपमा दर्ज गरिएको थियो। जेजजी आन्दोलनपछि बदलिएको परिस्थितिमा नेकपाले के कस्ता विषय परिवर्तन गर्‍यो भन्ने विषय प्रणाली सुधारअन्तर्गत आएका छैनन्।

वरु रास्वपाले संविधान संशोधनमा विगतमा भनेभन्दा प्रष्ट एजेण्डा देखाउने प्रयास गरेको छ। प्रत्यक्ष निर्वाचित कार्यकारी, पूर्ण समानुपातिक संसद, सांसद मन्त्री नहुने व्यवस्था गर्ने भनेको छ। गैर-दलीय स्थानीय सरकार बनाउने भनेको छ। यसका लागि संविधान संशोधन आवश्यक छ। प्रदेशको शासकीय स्वरूपबारे छलफल गर्ने भनेको छ। तथापि, यसले पनि जेजजी आन्दोलनको माग अनुसार प्रणाली सुधारको ठोस आधार देखाउन सकेको छैन। सम्पत्ति सुद्धीकरण विभाग खारेज गर्ने भनेको छ। तर, अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगको क्षेत्राधिकारबारे केही भनिएको छैन। नीतिगत भ्रष्टाचारको विषयमा प्रष्ट केही भनिएको छैन। जबकी, भ्रष्टाचार

नियन्त्रण र सुशासन स्थापनाका लागि मन्त्रपरिषद्बाट नीतिगत निर्णय गर्ने प्रवृत्ति प्रमुख कारकको रूपमा देखा परेको विभिन्न अध्ययनको निष्कर्ष छ। जेजजीले पनि प्रणालीमा सुधार गरेर पद्धतिबाट परिणाम खोजेका हुन्। जो दलहरूका घोषणापत्रमा प्रष्ट भेटिन्छ।

वरु दलहरूले निर्यातित समयमा भैँ नागरिकलाई चुनावी घोषणापत्रमा सपना बाँड्ने प्रयास गरेका छन्। बजेट अगाडि ल्याउने नीति तथा कार्यक्रममा भैँ यो गरिनेछ भन्ने वाक्यांशको ज्यादा प्रयोग गरेका छन्।

घोषणापत्रलाई दलको वैचारिक दिशा, नीति प्राथमिकता र शासन दृष्टिकोणको दस्तावेजका रूपमा लिइन्छ। तर दलहरूका घोषणापत्रहरू नीति तथा कार्यक्रममा कार्यान्वयनको खाका भन्दा बढी रकमको घोषणा, सुधारभन्दा बढी वितरणमुखी वाचा केन्द्रित भएका छन्। नेपालमा संघीय संरचनामा गएको एक दशक भइसक्यो। संविधान पुर्णतः लागू हुन सकेको छैन। यो पृष्ठभूमि र जेजजी आन्दोलनको जगमा हुन लागेको निर्वाचनका लागि दलहरूले ल्याएका घोषणापत्रमा संरचनागत सुधार, संस्थागत सुद्धीकरण, प्रशासनिक पारदर्शिता वा जवाफदेहिताका ठोस खाका न्यून देखिन्छन्। वरु, 'यति रकमको कोष', 'यति लाख रोजगारी', 'यति अर्बको पूर्वाधार' जस्ता घोषणापत्रले घोषणापत्र भरिएका छन्।

नेपाली कांग्रेस, नेकपा एमाले, नेकपा र रास्वपाजस्ता ठूला दलदेखि नयाँ उदाएका दलहरूसम्मले घोषणापत्रमा व्यापक आर्थिक कार्यक्रम घोषणा गरेका हुन्। युवा

उद्यमशीलता कोष, महिला स्वरोजगार कार्यक्रम, कृषि आधुनिकीकरणमा अबैँ लगानी, निःशुल्क स्वास्थ्य, पूर्वाधारमा तीव्र लगानी लगायतका कार्यक्रमहरू पनि आवश्यक छन्। तर, यसको लागि सोत कहाँबाट आउँछ ? कार्यान्वयन संरचना कस्तो हुन्छ ? यसको जवाफ छैन। संस्थागत सुधार नगरी वितरणमुखी कार्यक्रम टिकाउ हुन्छ ? भन्ने प्रश्नको उत्तर देखिँदैन।

लामो समयदेखि नेपाली राजनीतिमा उठ्दै आएको प्रश्न हो- नेपालको शासन प्रणालीमा समस्या 'नीति अभाव' भन्दा बढी 'कार्यान्वयन संकट' छ। यसको समाधान किन हुँदैन ? दलहरूका चुनावी घोषणापत्रमा फेरि पनि यि प्रश्नका जवाफ भेटिँदैनन्।

सार्वजनिक खरिद प्रणालीमा पारदर्शिताको अभाव, संघ-प्रदेश-स्थानीय तहबीच अधिकारको अस्पष्टता, निजामती प्रशासनमा राजनीतिक हस्तक्षेप, नियामक निकायहरूको कमजोर स्वायत्तताको विषयमा घोषणापत्र मौन प्रायः छ। न्यायपालिका सुद्धीकरण, प्रशासनिक सुधार, नियामक सुधार, कर संरचना पुनर्संरचना जस्ता विषयमा ठोस केही बोलिएका छैनन्। वरु बजेटिय प्रतिबद्धताको शैलीमा आकर्षक कार्यक्रम देखाउने होड गरेको देखिन्छ। यी विषय घोषणापत्रमा सामान्य प्रतिबद्धताका रूपमा उल्लेख भए पनि ठोस संरचनागत सुधारको खाका भेटिँदैन।

निर्वाचन आयोग नेपालले दलहरूलाई घोषणापत्र सार्वजनिक गर्न दबाव दिँदै आएको छ। तर घोषणापत्रको कार्यान्वयन अनुगमन गर्ने औपचारिक संयन्त्र छैन।

स्वास्थ्य नीति

- **कांग्रेस**
 - सेवामा समान पहुँच र गुणस्तरियताबारे अनुगमन
 - निःशुल्क स्वास्थ्य, ७५२ तहमा आधारभूत अस्पताल र वडा-वडामा क्लिनिक
 - स्वास्थ्य बीमा अनिवार्य, दावी प्रक्रिया सरल, पारदर्शी र समयमै भुक्तानी
 - अखाद्य पदार्थमा कर वृद्धिको रकम स्वास्थ्य बीमामा लगानी नसर्ने रोग रोकथामकालागि जीवनशैली सुधार कार्यक्रम बाल स्वास्थ्य, पोषण, पूर्ण खोप र प्रजनन स्वास्थ्य कार्यक्रम सुद्धीकरण
 - स्वास्थ्यमा १०.५ प्रतिशत बजेट
 - दीर्घकालीन स्वास्थ्य नीति, स्वास्थ्य सेवा ऐन
 - दुर्गम क्षेत्रमा एयर एम्बुलेन्स सेवा
 - स्वास्थ्य सेवालाई डिजिटलाइजेसन गर्ने, टेलिमेडिसिन सेवा प्रभावकारी
 - सबै अस्पतालमा प्रभागकारी र गुणस्तरिय सेवा
 - औषधिमा आत्मनिर्भर हुन स्वदेशी उत्पादनलाई प्रोत्साहन भौतिक, जनशक्ति व्यवस्थापन र गुणस्तरिय औषधि उपकरणको व्यवस्था
 - निजि स्वास्थ्य संस्थामा १० प्रतिशत सेवा निःशुल्क
 - स्वास्थ्यकर्मीलाई प्रोत्साहन
 - ज्येष्ठ नागरिक उपचारलाई छुट्टै वाड
- **एमाले**
 - आधारभूत स्वास्थ्य सेवामा निःशुल्क
 - सबै तहमा अस्पताल, आधुनिक उपकरणको व्यवस्था
 - स्वदेशमै विश्वस्तरीय स्वास्थ्य सेवा
 - स्वास्थ्य बीमा प्रणाली र सामाजिक स्वास्थ्य सुरक्षा कार्यक्रम
- **रास्वपा**
 - स्वास्थ्य बीमा प्रणालीलाई संरचनात्मक र सञ्चालनगत सुधार गरी दिगो बनाउने
 - योग, ध्यान, आयुर्वेद, प्राकृतिक चिकित्सा, आम्ची र होमियोप्याथीमा जोड
 - स्वास्थ्य प्रणालीमा एआईको प्रयोग
 - विदेशबाट नेपालमा अध्ययन गर्न स्वास्थ्य सेवाका विद्यार्थीको कोटा वृद्धि
 - स्वास्थ्य क्षेत्रमा सार्वजनिक, निजी र सहकारी लगानी अभिवृद्धि
- **नेकपा**
 - प्रजनन स्वास्थ्य तथा आधारभूत स्वास्थ्य सेवालार्इ निःशुल्क
 - २०८८ सम्म स्वास्थ्य बीमा शत प्रतिशत बनाउने
 - हरेक वडा, समुदाय तथा विद्यालयमा मिड-लेभल स्वास्थ्य टोली
 - स्वास्थ्य चौकीहरूमा ३६५ दिन सेवा विस्तार
 - स्वास्थ्यकर्मीलाई जीवन निर्वाह योग्य तलब, सुविधा तथा सुरक्षा प्रदान
 - सातै प्रदेशमा पूर्ण सरकारी स्वामित्वका विशिष्टीकृत प्राजिक तथा रिफरल अस्पताल
 - औषधि खरिदमा हुने अनियमितता अन्त्य
- **रास्वपा**
 - जन्मदेखि मृत्युसम्म आवश्यकता अनुसार सेवा
 - एकीकृत सामाजिक सुरक्षा प्रणाली स्थापना
 - शत प्रतिशत स्वास्थ्य बीमाको व्यवस्था
 - गुणस्तरिय स्वास्थ्य सेवा सुनिश्चित
 - पहुँच योग्य स्वास्थ्य सेवा र सार्वजनिक स्वास्थ्य संरचनाको सुद्धीकरण

शिक्षा नीति

- **कांग्रेस**
 - शिक्षाको सर्वसुलभता र पूर्वाधारमा आधारभूत परिवर्तन
 - आर्थिक अभावका कारण शिक्षाबाट वञ्चित हुन नदिने
 - शिक्षासँग जोडेर पोषणको जिम्मा राज्यले लिने
 - विद्यार्थीको सिर्जनशीलता र नवप्रवर्तनको उच्चतम प्रयोग र प्रोत्साहन
 - विद्यालय र खेलमैदानमा रमाउँदै बाल्यकाल विताउन पाउने व्यवस्था
 - जीवनोपयोगी ज्ञान, विवेकपूर्ण चेतना र मूल्यमा आधारित शिक्षा प्रणाली
- **एमाले**
 - सामाजिक उत्तरदायित्व, नवप्रवर्तनशील सोच र राष्ट्रिय सामर्थ्य अभिवृद्धिमा योगदान गर्न सक्ने जनशक्ति निर्माण गर्ने
 - प्राविधिक र उच्च शिक्षाका लागि निर्व्याजी कृष, सरकारी र निजी क्षेत्र र अध्यापनका क्षेत्रमा न्यूनतम पारिश्रमिकको व्यवस्था
 - विद्यार्थीलाई २० लाख रुपैयाँ निर्व्याजी कृष पारिश्रमिक सहितको इण्टर्नेसीप
 - किशोरीहरूलाई निःशुल्क प्याड, १० कक्षा सम्मका विद्यार्थीलाई दिवा खाजा
 - शिक्षकको मर्यादाक्रम तोक्ने
 - सबै शिक्षकलाई योगदानमा आधारित सामाजिक सुरक्षा प्रणालीमा आवद्ध गर्ने
 - विद्यालय शिक्षा ऐन र उच्च शिक्षा सम्बन्धी ऐन जारी गर्ने
- **रास्वपा**
 - विद्यालयमा दलीय राजनीतिक गतिविधि बन्द
 - गैर दलीय प्राजिक विद्यार्थी प्रतिनिधित्व प्रणालीको विकास
 - सार्वजनिक शिक्षाको गुणस्तर वृद्धि
 - निजी विद्यालयको शुल्क संरचना, शिक्षक योग्यता, पुर्वाधार र शैक्षिक परिणामको आधारमा नियमन
 - योग्यता, क्षमता निरन्तर पेशागत विकास र स्पष्ट जवाफदेहितामा आधारित प्रणाली लागू गर्ने,
 - ने पालमा विदेशी विश्वविद्यालयहरूका आँगिक क्याम्पस र विदेशी डिग्री कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्न सरल बनाउने
- **नेकपा**
 - शिक्षा ऐन जारी गर्न संकल्प प्रस्ताव पेश गर्ने
 - विद्यालय तहमा जारी नाफामूलक निजी लगानीलाई निरुत्साहित
 - सामुदायिक विद्यालय सुधार, जनशक्ति व्यवस्थापन तथा समुदाय सहभागिता,
 - विद्यार्थीको नतिजाका आधारमा शिक्षकको कार्यसम्पादन मूल्यांकन,
 - निजी विद्यालयको शुल्कमा अधिकतम सीमा निर्धारण,
 - राजनीतिक हस्तक्षेप रहित उच्च शिक्षा आयोग गठन,
 - कक्षा ४-८ मा नैतिक शिक्षा अनिवार्य
 - मावि तहमा इतिहास विषय थप गर्ने
 - सीटिईभिटीलाई प्राविधिक शिक्षा विश्वविद्यालय बनाउने

कृषि नीति

- **कांग्रेस**
 - आगामी १० वर्षलाई 'कृषि लगानी दशक' घोषणा
 - कृषि पेसालार्इ मर्यादित, सुरक्षित र वैज्ञानिक वर्गीकरण गरी सुविधा उपलब्ध गराउने
 - पेटभरी खुवाउने, देशलाई चिनाउने किसानको नेपाल बनाउने
 - आधुनिक उद्यम, किसानलाई सम्मान र उत्पादनको उचित मूल्य सुनिश्चित गर्ने
 - स्थानीय सरकारको कुल बजेटको १५ प्रतिशत र प्रदेश सरकारको १० प्रतिशत रकम कृषि क्षेत्रमा
 - साना किसानको श्रमलाई लागतमा गणना गरी परियोजनाको शतप्रतिशतसम्म ऋण उपलब्ध गराउने, कृषि विकास बैकलाई साना किसानसम्म वित्तीय पहुँच पुऱ्याउन 'डेडिकेटेड बैक' परिचालन
 - मल र विउ क्यालेन्डर बनाएर आपूर्ति गर्ने, तराईमा रासायनिक मल कारखाना स्थापना गर्ने
 - साना किसानलाई किसान क्रेडिट कार्ड, कृषि तथा पशुपन्छी बीमा दावी भुक्तानी १५ दिर्नाभत्र सुनिश्चित गर्ने,
 - भूमिहीन तथा सीमान्तकृत किसानलाई उत्पादन उपरान्त नगद अनुदान दिने व्यवस्था गर्ने
 - वाँदर, बँदेल र दुम्सीजस्ता जंगली जनावर नियन्त्रण
 - तरकारी, फलफूल, दूध, माछा र मासुमा आत्मनिर्भर बन्न भण्डारण क्षमता बढाउने
 - कृषि एम्बुलेन्स सेवा सञ्चालन गर्ने
 - किसानको उत्पादन सरकारले खरिद गर्ने, उखु, दूध लगायत किसानको भुक्तानी सुनिश्चितता गर्ने
 - आधुनिक प्रविधि र नवप्रवर्तनमा जोड दिने, वाँफो जमिन उपयोग गर्न स्थानीय तहमाफत 'भूमि बैक' स्थापना गर्ने,
 - करार खेतीलाई कानुनी मान्यता दिने
 - हरेक किसान परिवारलाई 'माटो स्वस्थता कार्ड' दिने
 - तरकारी र फलफूलमा विषादी परीक्षण अनिवार्य
- **एमाले**
 - मझौला वा ठूला स्केलका खेति, पशुपन्छी, मत्स्य तथा मौरी पालनका फर्म सञ्चालन गर्ने
 - उद्यमीहरूलाई सहूलियत ऋण, बीमा सुविधा र सहूलियत
- **रास्वपा**
 - जमिन, वित्तीय सोत, साधन, कृषिउपजको समर्थन मूल्य तोक्ने
 - बीमा र व्यवसायिक उत्पादनकर्तासँग कृषिउपज खरिद गर्ने,
 - भूमि बैकको व्यावसायिक 'इकोसिस्टम' निर्माण गर्ने
 - जैविक मल, रोग किरा नियन्त्रण, रैथाने वीउको संरक्षण, प्रवर्द्धन र स्तरोन्नति गर्ने
 - एक वडा एक कृषि प्राविधिकको व्यवस्था गर्न प्रोत्साहित गर्ने
 - धान,गहुँ मकै, कोदो, फापर लगायतका वाली उत्पादनमै अनुदान
 - दूध, अण्डा, माछा र मासुमा आत्मनिर्भर बनाउने।
- **रास्वपा**
 - कृषि क्षेत्रमा आयात प्रतिस्थापन गर्ने
 - उत्पादन सम्भावना भएका कृषि उपजको उत्पादन वृद्धि गर्ने
 - आत्मनिर्भर सुसनिश्चित गर्ने भन्सार कानून र अन्य नीतिगत सुधार गर्ने
 - कृषि उपजको मूल्य अभिवृद्धि हुने उद्योगलाई प्रथमिकता दिने
 - कृषि उपजमा कर छुट भन्सार सहूलियत तथा लगानी प्रोत्साहन गर्ने
 - भू-उपयोग पुनरावलोकन गर्ने
 - वाँफो कृषियोग्य जमिनको उपयोग गर्ने
 - सिंचाइ र मलखाद तथा यात्रिकरणमा जोड
- **नेकपा**
 - 'कृषि लगानी दशक' बनाउने
 - लगानीमा सरकारी, निजी, सहकारी तथा दातृ निकायको सहभागितामा जोड
 - दुई वर्षभित्रमा धान, गहुँ, तरकारी, फलफूल, दूध, मासु, माछामा पूर्ण आत्मनिर्भर
 - एक वर्षभित्र सबै किसानलाई किसान परिचयपत्र
 - एक वर्षभित्र एकीकृत कृषि ऐन बनाउने
 - राष्ट्रिय कृषि विपद् कोष स्थापना गर्ने, कृषकलाई राहत र निर्यातित कृषि गणना गरी डिजिटल किसान डाटावेश लागू गर्ने।

टर्की...
त्यसमा म्यानपावर कम्पनीहरूले जम्मा १ सय ११ जना पठाएको देखिन्छ। पाकिस्तानमा रहेको नेपाली राजदूतावासले टर्कीको पनि जिम्मेवारी पाएको छ। पाकिस्तान पुगेर मागपत्र प्रमाणीकरण गराउनु भन्कटिलो भएको कतिपय व्यवसायीको गुनासो छ। टर्कीमा नेपाली जनशक्तिको सीप र क्षमताअनुसारको रोजगारी भएपनि बजार प्रवर्धनको सरकारी उपेक्षा र मागपत्र प्रमाणीकरणको भन्कटिलो प्रक्रियाले टर्कीमा ठुलो संख्या नेपाली आउन नसकेको कतिपयको टिप्पणी छ।

टर्कीबाट युरोपेली मुलुक पठाउँछु भन्ने नेपाली दलालको प्रलोभनले युवाहरू भिजिट भिसामा टर्की पुग्ने गरेका छन्। टर्कीबाट घिस जाने र त्यहाँ एसाइलम फाइल गरिदिने भन्दै युईएम रहेका अधिकांश पाकिस्तानी दलालले नेपालीलाई फसाउने गरेको पाइन्छ। कतिपय पाकिस्तानी दलालले

नेपालीलाई अपहरण गरी रकमसमेत असुल्ने गरेको गैरआवासीय नेपालीहरूको भनाइ छ।

लोकताम्रिक...
गठन गरेको हो। एसोसिएसनले कोशी प्रदेशमा नरेन्द्रप्रसाद ढकाल, मधेश प्रदेशमा दानबहादुर बुढाथोकी, बागमती प्रदेशमा विनोदजंग केसी, गण्डकी प्रदेशमा श्यामप्रसाद श्रेष्ठ, लुम्बिनीमा रामप्रसाद गैरे, कर्णालीमा ऋषिप्रसाद शर्मालाई संयोजक तोकेको छ।

एसोसिएसनले फागुन २१ गते हुने लागेको प्रतिनिधिसभा निर्वाचनमा पार्टीका १६५ वटै क्षेत्रका उम्मेदवारलाई विजयी गराउन काम गर्ने बताएको छ। अध्यक्ष थाले आगामी निर्वाचनमा पार्टीको नीति, विचार र उम्मेदवारको पक्षमा श्भेच्छुक संस्थामा आवद्ध वैदेशिक रोजगार व्यवसायीलाई आफ्नो जिल्ला र क्षेत्रमा सक्रिय बनाउन आह्वान

गरिएको बताए।

घोषणापत्रले...
नोक्सानी वेहोनुपरेको प्राधिकरणले जनाएको छ। एक वर्षको अन्तरमा ३ सय २४ वटा पशु चौपाया बन्त्यजन्तुको आक्रमणमा परे। त्यस्तै चालु आर्थिक वर्षको साउन १ गतेदेखि पुस मसान्तसम्म मात्र देशभर बन्त्यजन्तु आक्रमणका ३२ जनाको मृत्यु भएको छ। आक्रमणमा परी १ सय ४७ जना घाइते भएको प्राधिकरणले जनाएको छ। जसबाट ५ सय २० परिवार प्रभावित भएका छन् भने १ करोड २१ लाख ९३ हजार भन्दा बढी निजी सम्पत्ति नोक्सानी भएको छ।

बाँके राष्ट्रिय निकुञ्ज पीडितहरूले बन्त्यजन्तुबाट आफूहरूलाई सुरक्षित बनाउन राजनीतिक दल र दलको प्रतिनिधित्व गर्ने नेताहरूले भूमिका नखेलेको भन्दै आगामी फागुन २१ गते हुने प्रतिनिधिसभा

सदस्य निर्वाचन बहिष्कार गर्ने चेतावनी दिएका थिए। तर राजनीतिक दलहरू पार्टीको एजेण्डामा समेटेनभन्दै आस्वासन दिएका थिए।

निकुञ्ज क्षेत्रबाट आएका बन्त्यजन्तुले स्थानीयको बालीनालीमा क्षति पुऱ्याएको र घरपालुवा बस्तुभाउमा समेत क्षति पुगेको उनीहरूको गुनासो रहँदैआएको छ। निकुञ्ज क्षेत्र वरपरका वासिन्दाले आफूलाई असुरक्षित महशुस गर्दैआएका छन्।

प्रभावित क्षेत्रका वासिन्दालाई रास्वपा नेता बालेन्द्र शाहले बस्ती नै सार्नुपर्ने बताए भने तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले मान्छे खुवाएर बाघ पाल्न नसकिने धारणा व्यक्त गरेका थिए। तर, मुख्य राजनीतिक दलका घोषणापत्रले व्यवहारिक समाधान खोजेगरी कुनै योजना अधि सार्ने सकेको देखिँदैन।

प्रभावित क्षेत्रका वासिन्दाले हित संरक्षणका लागि अभियान चलाउँदैआएकी मानव अधिकारकर्मी हिमा सुनार पछिल्लो समय बन्त्यजन्तु र मानवबीच द्वन्द्व

बढ्दै गए पनि समाधानको खोजी हुन नसकेको गुनासो बताउँछन्। 'दिनहुँ बन्त्यजन्तुको आक्रमणबाट स्थानीयको ज्यान गईरहेको छ। अवस्था भयावह छ।' उनले भनिन्, 'बन्त्यजन्तुको त्रासले विद्यार्थीहरू विद्यालय जान डराउछन्, खेती गर्न खेतबारीमा जान डर छ। चौपायालाई वनजंगल चराउनु, घाँस दाउरा गर्न डर छ।'

बन्त्यजन्तुको त्रासले दैनिकी नै प्रभावित भएको उनी सुनार बताउँछन्। 'सरकारलाई हामीले धेरै ध्यानकर्षण गरायौँ तर चासो देखाएनन्,' उनले भनिन्, 'दलहरूले घोषणापत्रमा पनि महत्व दिएनन्।' वन कार्यालय तथा स्थानीय तहहरूले सचेतना कार्यक्रम चलाउने गरे पनि बन्त्यजन्तुको आक्रमणका घटना घट्न सकेको छैन। बन्त्यजन्तुको आक्रमणबाट मृत्यु भएका व्यक्तिहरूले उचित राहत तथा खेतीबारीमा नोक्सानी भएको क्षतिपूर्तिसमेत नपाएको उनी बताउँछन्।

पोखराको पब्लिक डिबेटमा रास्वपा र कांग्रेस उम्मेदवार अनुपस्थित

सुजन विश्वकर्मा / मध्यान्ह पोखरा, ७ फागुन

निर्वाचनको माहोल तातेका बेला उम्मेदवार र मतदाताबीच प्रत्यक्ष संवाद गराउने उद्देश्यले 'समुद्र राष्ट्र, दूरदर्शी नेतृत्व' भन्ने नारासहित जेसीआई पोखराले आयोजना गरेको सार्वजनिक बहस (पब्लिक डिबेट) कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ।

पोखरा सभागृह हलमा विहीबार आयोजित कार्यक्रममा प्रतिनिधिसभा प्रत्यक्षतर्फ कास्की जिल्ला क्षेत्र नम्बर २ का उम्मेदवार हरूवीच खुला संवाद कार्यक्रम (ककस) सञ्चालन गरिएको थियो। कूल १७ जना उम्मेदवारमध्ये ११ जनाको उपस्थिति सुनिश्चित गरिएको आयोजकले जनाएको थियो।

तर कार्यक्रमका लागि निमन्त्रणा गरिएका माधवप्रसाद बास्तोला (नेपाली कांग्रेस) र उत्तम प्रसाद पौडेल (राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी) भने कार्यक्रममा सहभागी भएनन्। आयोजकका अनुसार दुवै उम्मेदवारसँग पटक-पटक फोन सम्पर्क गर्दा 'केही समयमा आउने' जानकारी दिइएको थियो। तर कार्यक्रम सकिँदासम्म उनीहरू उपस्थित नभएपछि सभागृहमा रहेका मतदाताहरूले प्रश्नवाट भागोको र जवाफदेही नदेखिएको

टिप्पणी गरेका थिए।

कार्यक्रममा एबीसी टेलिभिजनमार्फत प्रत्यक्ष प्रसारण भइरहेको थियो। सहभागी नभएका उम्मेदवारले पनि बहसका विषय सुन्न सक्नु भन्ने उद्देश्यले उनीहरूतर्फ लक्षित प्रश्नहरू समेत राखिएको सहजीकरणकर्ताले जानकारी दिए।

अन्य उम्मेदवारको सहभागिता कार्यक्रममा रश्मि आचार्य (नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (एमाले)), हेमराज थापा पराजुली (नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी), हेमजंग गुरुङ (राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी), कुशल गुरुङ (उज्यालो पार्टी नेपाल), ओलवहादुर गुरुङ (मंगोल नेशनल अर्गनाइजेशन), ज्ञानराज गुरुङ (नेशनल रिपब्लिक नेपाल) तथा स्वतन्त्र उम्मेदवारहरू निरञ्जन कोइराला र विष्णु प्रसाद तिमिल्सिना सहभागी भएका थिए।

विहान ११ बजेदेखि सुरु

भएको कार्यक्रमको सहजीकरण पत्रकार दीपेन्द्र श्रेष्ठले गरेका थिए। सहभागी उम्मेदवारहरूले आफ्ना योजना, प्रतिबद्धता र उम्मेदवारीको औचित्य प्रस्तुत गर्दै मतदातासमक्ष मतदानको अपील गरेका थिए।

बहसमा सुशासन, रोजगारी, शिक्षा, स्वास्थ्य, पर्यटन र पोखराको दीर्घो विकास जस्ता विषयमा प्रश्न उठाइएका थिए। सहभागी उम्मेदवारहरूले आ-आफ्नो दल र व्यक्तिगत एजेन्डा स्पष्ट पार्दै आफूहरू निर्वाचित भए कार्यान्वयन गर्ने योजनाबारे धारणा राखेका थिए।

निर्वाचनको मिति नजिकिँदै जाँदा सार्वजनिक बहसमा अनुपस्थित रहने उम्मेदवारप्रति मतदाताको चासो र आलोचना बढ्दै गएको देखिएको छ। मतदाताले प्रत्यक्ष संवादलाई उम्मेदवारको जवाफदेहिता परीक्षण गर्ने महत्त्वपूर्ण माध्यमका रूपमा लिएका छन्।

आयोजना अलपत्र पार्ने निर्माण कम्पनी धमाधम कालोसूचीमा

सपना बोहरा / मध्यान्ह काठमाडौं, ७ फागुन

सार्वजनिक निर्माणका ठेक्का लिएर वर्षौंदेखि अलपत्र पारेका कम्पनीहरूलाई सम्पर्कमा बोलाउनुसमेत नआएपछि सरकारले कारवाहीको प्रक्रिया अघि बढाएको छ। कतिपय ठेक्का तोडेर नयाँ प्रक्रिया थालिएको छ भने अटेर गर्ने निर्माण कम्पनीलाई कालोसूचीमा राखिएको छ।

विभिन्न सार्वजनिक निकायका ठेक्का अलपत्र पारेको भन्ने २० वटा निर्माण तथा आपूर्तिकर्ता कम्पनीलाई सार्वजनिक खरिद अनुगमन कार्यालयले कालोसूचीमा राखेको छ। ती कम्पनीहरूलाई एक वर्षको लागि कालोसूचीमा राखिएको हो। अन्य निर्माण व्यवसायीहरूलाई पनि धमाधम कालोसूचीमा राख्ने प्रक्रिया अघि बढाइएको छ। सरकारले कडाई गरेपछि निर्माण व्यवसायी र सरकारबीच आरोप-प्रत्यारोप बढ्दै गएको छ। गत शुक्रवार २० वटा निर्माण कम्पनीलाई कालोसूचीमा राखेको कार्यालयले त्यसको सातौं नवित्ते थप १५ कम्पनीलाई कालोसूचीमा राख्ने तयारी थालेपछि विवाद बढेको छ।

सार्वजनिक खरिद प्रक्रियामा पारदर्शिता र अनुशासन सुदृढ गर्ने उद्देश्यले अलपत्र योजना पार्ने निर्माण व्यवसायी तथा आपूर्तिकर्तालाई कालोसूचीमा राखेको कार्यालयले जनाएको छ।

सरकारी ठेक्का लिएर समयमै काम नगर्ने वा हिलासुस्ती गर्ने विभिन्न १५ वटा निर्माण व्यवसायी तथा आपूर्तिकर्ताहरूलाई सात दिनभित्र लिखित स्पष्टीकरण पेश गर्न बुधवार अन्तिम मीका दिइएको छ। कार्यालयले ती कम्पनीहरूलाई किन कालोसूचीमा नराख्ने भन्नेबारे चिन्तबुधो आधार र प्रमाणसहित उपस्थित हुन भनेको छ। यसअघि पनि ३० दिने सूचना जारी गरिएको थियो। तर, उक्त अवधिमा कुनै पनि लिखित जवाफ नआएपछि कार्यालयले सार्वजनिक सूचनामार्फत पुनः ७ दिनको अल्टिमेटम दिएको हो।

कार्यालयले यसअघि सूचना जारी गर्दै यी कम्पनीहरूलाई तोकिएको समयभित्र लिखित स्पष्टीकरण पेश गर्न निर्देशन दिएको छ। कालोसूचीमा परेका कम्पनीहरूले लिखित रूपमा स्पष्टीकरण पेश नगरेमा र स्पष्टीकरण सन्तोषजनक नभएमा नियमावली अनुसार

कारवाही हुने चेतावनी दिइएको छ। कार्यालयले अनुप कन्स्ट्रक्सन, अत्युत कन्स्ट्रक्सन एण्ड सप्लायर्स, अंशुमन निर्माण सेवालालाई कालोसूचीमा राखेको लागि स्पष्टीकरण सोधेको छ। नागार्जुन/आशिका जेभीलाई पुष्पलाल मध्यपहाडी राजमार्ग योजनाको सिफारिसमा कालोसूचीमा राख्ने तयारी गरिएको छ। त्यस्तै पन्थ-तारा लक्ष्मी जेभी, रिदम कन्स्ट्रक्सन, फ्रन्टलाइन बिल्ड, के.एम. कन्स्ट्रक्सन, टेक एण्ड सपना कन्स्ट्रक्सन, एवीसी निर्माण सेवा, गायत्री माँ कन्स्ट्रक्सन, भूमिराधा बिल्डर्स, नारायण भाग्यश्री जेभी र कृपा इन्जिनियरिङ कन्स्ट्रक्सन एण्ड सप्लायर्स लगायतलाई कालोसूचीमा राख्न स्पष्टीकरण सोधिएको हो। ती निर्माण कम्पनीलाई कालोसूचीमा राख्न सडक डिभिजन कार्यालयमार्फत सिफारिस गरिएको छ।

निर्माण व्यवसायी महासंघले भने पक्षपात पूर्ण एवं गैरनिष्पक्ष तरिकाले कालोसूचीमा राखेको आरोप लगाउँदै आएको छ। यसमा निर्माण व्यवसायीहरूको १० प्रतिशत र ९० प्रतिशत सम्बन्धित कार्यालयको दोष रहेको दाबी गर्दै संघका अध्यक्ष रवि सिंहले कार्यालयको नियतमाथि प्रश्न उठाएका छन्। 'कार्यालयका कर्मचारीहरूले आफ्नो कुनै कमिजमोरी नसुधारिकन कालोसूचीमा पार्ने प्रक्रियाहरू अत्यन्त गलत छन्, उनले भने, 'यसलाई पुर्ण रूपमा पुनरावलोकन गरेर काम गर्ने बातावरण बनाउनु पर्छ।' कार्यालयका कर्मचारीहरूले आफूले गरेका कमी कमजोरी नस्वीकारेर निर्माण व्यवसायीहरूलाई मात्र गल्ती देखाउने गरेको उनको आरोप छ। निर्माण व्यवसायीहरूले मुख्य समस्या खरिद ऐन भएको सिंह बताउँछन्। सार्वजनिक ऐनको दफा (२९) जवसम्म खारेज गरिदिए, तबसम्म पूर्वाधार चलायमान नहुने उनले दाबी छ।

सार्वजनिक खरिद अनुगमन कार्यालयकी प्रशासन, योजना तथा

सूचना प्रविधि महाशाखाकी निर्देशक मुना चण्डीले कालोसूचीमा परेका र पर्ने प्रक्रियामा रहेका अधिकांश निर्माण व्यवसायीहरू खरिद ऐन अन्तर्गत रहेको बताउँछन्। 'निर्माण व्यवसायीहरू अधिकांशले ठेक्का लिएर पिटि ठेक्का लगाउने, वर्षौं सम्म योजना अलपत्र पार्ने गरेका छन्, उनले भनिन्, 'ती निर्माण व्यवसायीहरू कालोसूचीमा परेका हुन्।'

सार्वजनिक निर्माणका जिम्मा लिएर सम्भौताको अवधिमा सम्पन्न नगर्ने, सम्पर्कमा नआउने, अन्य पिटि ठेकेदारलाई जिम्मा लगाउनेजस्ता कार्यहरू भइरहेको उनले आरोप छ। सम्बन्धित सार्वजनिक निकायहरूले ती कम्पनीलाई कालोसूचीमा राख्न सिफारिस गरेपछि कार्यालयले म्याद दिएर स्पष्टीकरण माग गर्ने र चिन्त बृको नभए कालोसूचीमा राख्ने गरेको चण्डी बताउँछन्।

कार्यालयको निर्णय अनुसार अधिकांश कम्पनीलाई एक वर्षका लागि कालोसूचीमा राखिएको छ भने केही कम्पनीलाई खरिद प्रक्रियाबाट बन्चित गरिएको छ। कालोसूचीमा परेका व्यवसायी तथा आपूर्तिकर्ताले तोकिएको अवधिभर कुनै पनि सार्वजनिक निकायसँगको खरिद तथा ठेक्का प्रक्रियामा सहभागी हुन पाउने छैनन्। सार्वजनिक खरिद नियमावली, २०६४ को नियम १४१ को उपनियम ४(क) बमोजिम कारवाही अघि बढाइएको कार्यालयले जनाएको छ।

नेपाल-पोर्चुगल द्विपक्षीय परामर्श संयन्त्रको बैठक बस्दै

भरत प्रधान / मध्यान्ह लिस्बन, ७ फागुन

नेपाल-पोर्चुगल द्विपक्षीय परामर्श संयन्त्रको पहिलो बैठक शुक्रवार पोर्चुगलको राजधानी लिस्बनमा बस्दैछ। बैठकमा सहभागी हुन परराष्ट्र सचिव अमृत बहादुर राई नेतृत्वको तीन सदस्यीय नेपाली प्रतिनिधिमण्डल बुधवार लिस्बन आइपुगेको छ। राई नेतृत्वको टोलीलाई पोर्चुगलका लागि नेपाली राजदूत प्रकाशमणि पौडेलले लिस्बनस्थित अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलमा स्वागत गरे।

टोलीमा परराष्ट्रका सहसचिव एवं युरोप महाशाखाका प्रमुख गणेश प्रसाद ढकाल र उपसचिव उत्तम धिमिरे रहेका छन्।

बैठकको सहअध्यक्षता सचिव राईले गर्ने बताइएको छ। नेपाली प्रतिनिधिमण्डलमा परराष्ट्र मन्त्रालयका वरिष्ठ अधिकारीहरूका साथै राजदूत पौडेल र दूतावासका अधिकारीहरू सहभागी रहने लिस्बनस्थित नेपाली दूतावासले जनाएको छ।

बैठकमा नेपाल-पोर्चुगलबीचको समग्र द्विपक्षीय सम्बन्धको समीक्षा गरिनुका साथै साझा चासोका क्षेत्रीय तथा बहुपक्षीय मञ्चहरूमा सहकार्यका विषयमा छलफल हुनेछ। दुवै

देशका परराष्ट्र मन्त्रालयका उच्च अधिकारी सहभागी हुने उक्त बैठकमा द्विपक्षीय सम्बन्धलाई थप सुमधुर बनाउने तथा आपसी हित, व्यापार, पर्यटन, आर्थिक सहकार्य र सहयोग अभिवृद्धिबारे छलफल हुने बताइएको छ।

बैठकमा पोर्चुगलमा रहेका आप्रवासी नेपालीको अवस्था, कागजी प्रक्रियामा देखा परेका समस्या र नेपाली समुदायको हित लगायतका विषयमासमेत विशेष प्राथमिकताका साथ छलफल गरिने परराष्ट्र सचिव राईले जानकारी दिए। पोर्चुगलवासी नेपालीले भोग्नुपरेका समस्या र तिनको समाधानका लागि बैठकमा विशेष ध्यानकर्षण गराईने उनले बताए। साथै,

प्रहरी रिपोर्ट तथा अन्य कागजी प्रक्रियामा देखिएका जटिलतासहित पोर्चुगलवासी नेपाली समुदायको समग्र हितसंग सम्बन्धित विषयमा गहन छलफल गरिने राईले बताए।

पोर्चुगल भ्रमणका क्रममा सचिव राईले पोर्चुगलको परराष्ट्र मन्त्रालयका उच्च अधिकारीहरूसँग भेटवार्ता गर्ने, नेपाली दूतावासको औपचारिक उद्घाटन गर्ने तथा पोर्चुगलमा रहेका नेपाली समुदायसँग अन्तरक्रिया गर्ने कार्यक्रम तय भएको राजदूत पौडेलले जानकारी दिए। नेपाली प्रतिनिधिमण्डल आगामी आईतबार स्वदेश फर्कने कार्यक्रम रहेको छ। नेपाल-पोर्चुगल परामर्श संयन्त्र सन् २०१८ मा स्थापना भएको हो।

रास्वपाभित्र असन्तुष्टि : दुई दिनभित्र तीन जनाले छाडे पार्टी

काठमाडौं/मस- पछिल्लो दुई दिनयता राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) भित्रको आन्तरिक असन्तुष्टि सतहमा आएको छ। मधेशकी संस्थापक सभापति ममता शर्मा र बागमती प्रदेशका उपसभापतिसहित तीन प्रभावशाली नेताले पार्टी परिवर्तन गरेपछि सगठनभित्र उम्मेदवार छनोट र नेतृत्व शैलीबारे गम्भीर प्रश्न उठेको छ।

२०७९ सालमा काभ्रे-२ बाट प्रतिनिधिसभा सदस्यका उम्मेदवार बनेका बागमती प्रदेश उपसभापति दिनेश गौतमले उम्मेदवार छनोट प्रक्रिया विधान, मापदण्ड र आन्तरिक लोकतन्त्रविपरीत भएको आरोप लगाउँदै साधारण सदस्यसमेत नरहने गरी राजीनामा दिएका छन्।

उनले लामो समयदेखि पार्टीमा सक्रिय कार्यकर्तालाई पाखा लगाएर अन्य दलबाट हालसालै प्रवेश गरेका व्यक्तिहरूलाई प्राथमिकता दिइएको दाबी गरेका छन्। 'जानेलाई छान्ने' मूल नारा व्यवहारमा कार्यान्वयन नभएको भन्दै उनले सीमित व्यक्तिको प्रभाव र चाकडी संस्कृतिले प्राथमिकता पाएको आरोप लगाए। गौतम २०७९ को निर्वाचनमा काभ्रे-२ बाट १० हजार ५३६ मत

ल्याएका थिए। यसपटक उक्त क्षेत्रबाट रास्वपाले नयाँ अनुहारलाई उम्मेदवार बनाएको छ।

यसअघि मधेशकी संस्थापक सभापति ममता शर्मा र बागमती प्रदेशका उपसभापति दिनेश गौतमले उम्मेदवार छनोट प्रक्रिया विधान, मापदण्ड र आन्तरिक लोकतन्त्रविपरीत भएको आरोप लगाउँदै साधारण सदस्यसमेत नरहने गरी राजीनामा दिएका छन्। उनले लामो समयदेखि पार्टीमा सक्रिय कार्यकर्तालाई पाखा लगाएर अन्य दलबाट हालसालै प्रवेश गरेका व्यक्तिहरूलाई प्राथमिकता दिइएको दाबी गरेका छन्। 'जानेलाई छान्ने' मूल नारा व्यवहारमा कार्यान्वयन नभएको भन्दै उनले सीमित व्यक्तिको प्रभाव र चाकडी संस्कृतिले प्राथमिकता पाएको आरोप लगाए। गौतम २०७९ को निर्वाचनमा काभ्रे-२ बाट १० हजार ५३६ मत

कालका मूल्य, विधान र सार्वजनिक प्रतिबद्धताविपरीत गतिविधि बढ्दै गएको आरोप लगाएकी छन्। उनका अनुसार युवा पुस्तालाई अवसर दिने र सक्षम व्यक्तिलाई अघि सार्ने प्रतिबद्धता व्यवहारमा कार्यान्वयन हुन सकेको छैन।

पार्टीभित्र चापुसी र आर्थिक प्रभाव हावी भएको उनको भनाइ छ। राजीनामा दिएका नेताहरूले केन्द्रीय संरचना विस्तारमा अपारदर्शिता, सदस्यता तथा आर्थिक व्यवस्थापनमा प्रश्न, विधान उल्लंघन, प्रदेश तथा तल्लो तहको

आवाज वेवास्ता र शीर्ष नेतृत्वमाथि नैतिक प्रश्न उठाएका छन्। लगातार तीन नै ताको बहिर्गमनले आसन्न निर्वाचनको मुद्धामा रास्वपाभित्र आन्तरिक व्यवस्थापन र नेतृत्व शैलीबारे बहस तीव्र बनेको छ।

लुम्बिनी प्रदेश सरकार
भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्रालय
यातायात पूर्वाधार निर्देशनालय
सडक पूर्वाधार विकास कार्यालय
कापिलवस्तु

बोलपत्र स्वीकृत गर्ने आशयको सूचना

(प्रकाशित मिति: २०८२/११/०८)

यस कार्यालयबाट मिति २०८२/०९/२८ मा e-bidding मार्फत पेश हुन आएका बोलपत्रहरू मध्ये तपशिल बमोजिमको बोलपत्र न्यूनतम मुल्यांकित सारभूतरूपमा प्रभावग्राही भई स्वीकृतको लागि छनोट भएको हुँदा सार्वजनिक खरिद ऐन, २०६३ को दफा २७ को उपदफा २ र ३ को प्रयोजनार्थ सम्बन्धित सबै बोलपत्रदाताहरूलाई जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

सि. नं.	कार्यको विवरण	ठेक्का नं.	छनोट भएका बोलपत्रदाता	कबोल रकम (मु.अ.कर समेत) रु.
1	Tikkur Buddi Bijnauri Taulihawa Sadak, Kapilvastu	RIDOKAP / 10144 / NCB / 082-83 / 32	Ishwar Nirman and Suppliers Pvt. Ltd., Sitganga-8, Arghakhanchi	1,708,745.48

हर्षोल्लासका साथ रमजान सुरु

सत्येन्द्र प्रताप सिंह / मध्यान्ह रौतहट, ७ फागुन

मुस्लिम समुदायको पवित्र पर्व र रमजानको महिना विहीबारदेखि विधिवत् रूपमा सुरु भएको छ। इस्लाम धर्म अनुसार नवौं हिजरी महिनामा पर्ने रमजानलाई सबैभन्दा पवित्र महिना मानिन्छ, जसमा उपवास, प्रार्थना, दान र आत्मशुद्धि मुख्य अभ्यासका रूपमा हुन्छन्।

देश भरकामुस्लिम धर्मावलम्बीहरूले विहान सुयोदय अघि 'सेहरी' गरी पहिलो रोजा सुरु गरेका थिए। सूर्यास्तपछि 'इफ्तार' गरेर ब्रत तोडिने परम्परा रहन्छ। रमजान केवल खानपानको त्याग मात्र होइन, यो आत्मसंयम, नैतिक अनुशासन र धार्मिक अभ्यासको महिना पनि हो, धर्मगुरुहरूले यस महिनामा गरिने प्रार्थना र दानको पुण्य अन्य समयभन्दा ७० गुणा बढी हुने विश्वास गराउँछन्। मुस्लिम समुदायले आम्दानीको निश्चित हिस्सा 'जकात' दानका रूपमा गरिव तथा असहायलाई

वितरण गर्छन्। रमजानमा पालना गर्नुपर्ने नियमअनुसार भट्टो नबोल्ने, रिस नगर्ने र नराप्छो दृष्टि नराख्ने जस्ता अनुशासन पनि अनिवार्य छ। बालबालिका, वृद्धवृद्धा, दीर्घरोगी, गर्भवती वा स्तनपान गराइरहेका महिलाहरूले उपवास गर्न अनिवार्य छैन, उनीहरूले पछि वा गरिवलाई खाना खुवाएर आफ्नो धार्मिक दायित्व पूरा गर्न सक्छन्। विशेष गरी रातिको समयमा मस्जिदमा पवित्र कुरानको वाचनसहितको नमाज पढिन्छ। उपवासको अनुभवले मानिसमा धैर्यता, सहानुभूति र कृतज्ञताको भावना जागृत गर्ने विश्वास छ। फन्डै एक महिना चल्ने रमजानको अन्त्य चन्द्रमा हेरेर 'इद-उल-फित्र' मनाएर गरिन्छ। रौतहटका मुस्लिम समुदायका सदस्यहरूले पर्वलाई हर्षोल्लासका साथ मनाइरहेका छन्, आत्मशुद्धि र धार्मिक अभ्यासमार्फत आफ्नो जीवनमा संयम र दानशीलता अभिवृद्धि गर्ने अवसरका रूपमा लिइरहेका छन्।

Khaptad Chhededaha Rural Municipality
Office of The Rural Municipal Executive
Dogadi, Bajura
Sudurpaschim Province, Nepal

Invitation for Sealed Quotation

First Date of Publication: 2082/11/08 B.S.

Khaptad Chhededaha Rural Municipality, Dogadi, Bajura invites electronic bids only from Nepalese eligible bidders for the Procurement of the following Goods as mentioned in the table below Under Sealed Quotation Procedure. Eligible Bidders may obtain all further information from PPMO's website http://www.bolpatra.gov.np/egp.

S. N.	Contract No.	Description of Work	Bid Doc. Fee (NRs.)	Estimated Amount (NRs.) (Excluding V.A.T. & Contingencies)	Minimum Bid Security Amount	Bid Validity/ Bid Security Validity Period	Last Date of	
							Bid Submission	Bid Opening
1.	KCRM/SQ/G/01/2082-83	Procurement Of Medicines & Medical Items For Health Institutions Under KCRM	1,000.00	25,000,145.00	75,000.00	45 days /75 days from the last date of bid submission	2082/11/25 (March 09 th , 2026 AD) 12:00 hrs	2082/11/25 (March 09 th , 2026 AD) 12:30 hrs

Chief Administrative Officer

सम्पादकीय

पपुलिष्ट होइन, ठोस कार्यक्रम ल्याऊ

जेनजी आन्दोलनको पृष्ठभूमिमा आवधिक निर्वाचनलाई दुई वर्षअघि सारेर २१ फागुनमा हुँदछ। गत भदौ २३ र २४ गते युवाहरू भ्रष्टाचार, बेथिति र अति दलीयकरणविरुद्ध सडकमा उत्रिएका थिए। उनीहरूको मुख्य माग थियो— शासन प्रणाली सुधार, पारदर्शिता र अति दलीयकरणको अन्त्य। निर्वाचनका मुख्य प्रतिस्पर्धी ठानिएका दलहरूले आफ्ना चुनावी घोषणापत्र सार्वजनिक गरिरहेका ती माग पूरा गर्ने ठोस आधार पेस गर्न सकेका छैनन्। जसका कारण विशेष परिस्थितिमा हुन लागेको निर्वाचन पनि नियमित चुनावमा भै लोकप्रिय नारा र आकर्षक वाचाको पुनरावृत्ति मात्र भइरहेको छ। दलहरूका घोषणापत्र अर्थतन्त्र, आर्थिक वृद्धि, रोजगारी, पूर्वाधार, कोषजस्ता अंकगणित र आश्वासनले भरिएका छन्। निःशुल्क शिक्षा, निःशुल्क स्वास्थ्य सेवा, कृषि आधुनिकीकरण, युवा उद्यमशीलता कोषजस्ता कार्यक्रम आवश्यक नै हुन्। तर ती कार्यक्रमका लागि स्रोत कहाँबाट जुटाउने, खर्चको प्राथमिकता कसरी निर्धारण गर्ने, कार्यान्वयन संयन्त्र कस्तो बनाउने, अनुगमन कसले गर्ने, यस्ता आधारभूत प्रश्नमा घोषणापत्रहरू मौन छन्। नेपालमा समस्या नीति अभावभन्दा बढी कार्यान्वयन अभाव हो। शासन सुधार र नीति कार्यान्वयन सुधारको ठोस उपायविना आउने प्रतिबद्धता आफैमा कोरा नारा मात्र हुन्।

संरचनागत सुधारका विषयमा घोषणापत्रहरू अझै कमजोर देखिन्छन्। सार्वजनिक खरिद प्रणालीमा पारदर्शिता कसरी सुनिश्चित गर्ने भन्ने स्पष्ट खाका कसैले पेस गरेका छैनन्। संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच अधिकारको दोहोरोपन र अस्पष्टता हटाउने योजना आएको छैन। निजामती प्रशासनमा राजनीतिक हस्तक्षेप रोक्ने, नियामक निकायलाई स्वायत्त र सक्षम बनाउने, कर संरचना पुनर्संरचना गर्ने वा न्यायपालिका सुदृढीकरण गर्ने विषयमा गहिरो प्रतिबद्धता कुनै पनि दलले प्रस्तुत गर्न सकेको छैन। त्यसले प्रतिबद्धता कार्यान्वयन हुनेमा आशंका गर्ने प्रशस्तै ठाउँ दलहरूले दिएका छन्।

घोषणापत्र कुनै दलको वैचारिक दिशा र शासन दृष्टिकोणको मार्गचित्र हुनुपर्छ। तर अहिलेका दस्तावेजहरू नीति र संरचना सुधारभन्दा बढी वितरणमुखी कार्यक्रम र बजेटीय शैलीका वाचामा केन्द्रित छन्। नयाँ बोललमा पुरानै औषधि राखेर मतदाताको विश्वास पुनः प्राप्त गर्न गाह्रो हुन्छ। जेनजी आन्दोलनले केवल सरकार परिवर्तन होइन, पद्धति परिवर्तनको माग गरेको हो। त्यसको उत्तर लोकप्रिय कार्यक्रम होइन, पारदर्शी र उत्तरदायी प्रणाली निर्माण हो। यदि दलहरूले यस ऐतिहासिक क्षणलाई पनि सतही प्रतिबद्धतासँग सीमित गरे भने नागरिक असन्तुष्टि र अविश्वास अझ गहिरो नै जोखिम बढ्न सक्छ।

विचार

शम्भु पनेरु

यदि गलत पृष्ठभूमि बोकेका व्यक्तिहरू निर्वाचित हुन्छन् भने संसदभित्र उनीहरूको भूमिका केवल मतगणनाको अंकमा सीमित हुँदैन। उनीहरूले दिने सन्देश, उनीहरूले अपनाउने भाषा र संस्थागत प्रक्रियाप्रति देखाउने सम्मानले भविष्यको राजनीतिक संस्कार निर्धारण गर्छ।

लोकतन्त्रको

लोकतन्त्र केवल निर्वाचनको प्रक्रिया होइन, त्यो विश्वास, उत्तरदायित्व र संस्थागत मर्यादाको निरन्तर अभ्यास हो। जब सार्वजनिक संरचनामाथि आक्रमण, संसद जस्तो सर्वोच्च विधायिकाको हिंसात्मक अवज्ञा वा विधिको शासनविरुद्ध उभिनै व्यक्तिहरू चुनावी मैदानमा उत्रिन्छन्, तब प्रश्न केवल कानुनी योग्यता वा अयोग्यताको मात्र रहँदैन। प्रश्न उठ्छ— लोकतन्त्रका आधारभूत मूल्यप्रति उनीहरूको प्रतिबद्धता कति प्रामाणिक छ? नागरिकले मत हाल्ने बेलामा उम्मेदवारको घोषणापत्र मात्र होइन, उनको राजनीतिक आचरण, अतीतको भूमिकाको आत्ममूल्यांकन, र संस्थाप्रतिको सम्मानलाई पनि तौलनु अनिवार्य हुन्छ।

संसद अहममति र द्वन्द्वलाई विधिसम्मत रूपमा समाधान गर्ने थलो हो। इतिहासले देखाएको छ कि जब राजनीतिक असन्तोषलाई विधि बाहिरबाट व्यक्त गरिन्छ, तब क्षणिक उत्साहले दीर्घकालीन संस्थागत क्षति निम्त्याउँछ। सन् २०२१ मा अमेरिकाको सांसदमा भएको आक्रमणले विश्वलाई स्मरण गरायो कि लोकतान्त्रिक संस्थाहरू कति संवेदनशील हुन्छन्। कानुनी प्रक्रिया, अनुसन्धान र अभियोजन आफै ठाउँमा भए पनि, त्यो घटनाले लोकतन्त्रको नैतिक आधारमाथि गहिरो चोट पुऱ्यायो। त्यस्तै, दक्षिण एसियाली सन्दर्भमा २००९ मा भारतको संसदमा भएको आक्रमणले राष्ट्रिय सुरक्षासँगै राजनीतिक संस्थाको गरिमालाई चुनौती दियो। यी उदाहरणहरू देखाउँछन् कि संसदजस्तो संस्था केवल भवन होइन, त्यो राष्ट्रको सामूहिक विश्वासको प्रतीक हो। लोकतन्त्रको सौन्दर्य यही हो कि यसले परिवर्तनको ढोका बन्द गर्दैन। अतीतमा गल्ती गरेका व्यक्तिहरूले पनि आत्ममूल्यांकन र रूपान्तरणमार्फत नयाँ यात्रा सुरु गर्न सक्छन्। तर यस्तो रूपान्तरण केवल भाषण वा

चुनावी नाराको प्रमाणित हुँदैन। सार्वजनिक रूपमा गल्ती स्वीकार गर्ने साहस, पीडित र संस्थाप्रति क्षमायाचनाको स्पष्टता र भविष्यमा भविष्यसम्मत राजनीतिक आचरणको विश्वसनीय आश्वासन— यी तत्वहरूले मात्र नैतिक वैधता निर्माण गर्छन्। कानुनी रूपमा उम्मेदवार बन्न पाउनु एउटा कुरा हो, तर नैतिक रूपमा प्रतिनिधित्वको योग्य ठहरिनु अर्कै कुरा हो। लोकतन्त्रमा 'कानुनी वैधता' र 'नैतिक वैधता' फरक-फरक तर परस्पर पूरक आधार हुन्। यदि गलत पृष्ठभूमि बोकेका व्यक्तिहरू निर्वाचित हुन्छन् भने संसदभित्र उनीहरूको भूमिका केवल मतगणनाको अंकमा सीमित हुँदैन। उनीहरूले दिने सन्देश, उनीहरूले अपनाउने भाषा र संस्थागत प्रक्रियाप्रति देखाउने सम्मानले भविष्यको राजनीतिक संस्कार निर्धारण गर्छ। यदि अतीतप्रति कुनै आत्मालोचना छैन, यदि विधिको शासनलाई कमजोर पार्ने प्रवृत्ति दोहोरिन्छ भने त्यसले संस्थाप्रति जनविश्वास घटाउँछ। जनविश्वास घट्नु भनेको लोकतन्त्रको जरा सुक्नु हो। र, जब जरा सुक्छ, लोकतन्त्र बाहिरबाट होइन, भित्रबाट कमजोर हुन्छ।

मतदाता यस प्रक्रियाका केन्द्रीय पात्र हुन्। लोकतन्त्रमा नागरिक केवल दर्शक होइनन्, उनीहरू नै निर्णायक हुन्। त्यसैले मतदाताले उम्मेदवारको भाषणभन्दा व्यवहार, वाचाभन्दा विगत र भौडको जोशभन्दा संस्थागत मर्यादालाई प्राथमिकता दिनुपर्छ। सामाजिक सञ्जालको उत्तेजना, भावनात्मक धुवीकरण र अत्यकालीन लाभका नाराहरूले दीर्घकालीन स्थिरता सुनिश्चित गर्दैनन्। विवेकपूर्ण मतदान भनेको आफ्नो मतलाई क्षणिक क्रोध वा आकर्षणबाट टाढा राखेर संस्थाको भविष्यतर्फ उन्मुख गर्नु हो। प्रतिनिधित्वको अधिकारसँगै संस्थाप्रतिको सम्मान र जिम्मेवारीलाई अनिवार्य सतै बनाउने संस्कार विकास नगरेसम्म

लोकतन्त्र परिपक्व हुँदैन। राजनीतिक दलहरूको भूमिका पनि उत्तिकै महत्वपूर्ण छ। दलहरूले उम्मेदवार छनौट गर्दा जित्ने सम्भावनालाई मात्र मापन गर्ने प्रवृत्ति त्याग्नुपर्छ। उम्मेदवारको सार्वजनिक छवि, नैतिक साक्ष र विधिसम्मत प्रक्रियाप्रतिको प्रतिबद्धता दलको मूल्यसँग मेल खानुपर्छ। अन्यथा, दल स्वयंले संस्थागत अवमूल्यनलाई प्रश्रय दिएको सन्देश जान्छ। लोकतन्त्रलाई बलियो बनाउने जिम्मा केवल मतदातामा थोपर्ने मिल्दैन, दल, नागरिक समाज, सञ्चारमाध्यम र न्यायिक निकाय सबैले आफ्नो भूमिका निर्वाह गर्नुपर्छ। लोकतन्त्रको विजय वा पराजयको होइन, प्रश्न संस्थाको गरिमामा हो। संसदको प्रतिष्ठा कुनै एक दल, एक नेताको वा एक कार्यकालको सीमामा बाँधिएको हुँदैन। त्यो राष्ट्रको दीर्घकालीन स्थिरता र सामूहिक आकांक्षासँग जोडिएको हुन्छ। यदि हामीले संस्थाभन्दा व्यक्तिलाई माथि राख्छौं भने अत्यकालीन राजनीतिक लाभले दीर्घकालीन स्थिरता निम्त्याउन सक्छ। तर यदि संस्थागत मर्यादालाई प्राथमिकता दिइयो भने अहममति र द्वन्द्व पनि लोकतान्त्रिक अभ्यासकै हिस्सा बन्छन्। लोकतन्त्रको परीक्षा चुनावका दिन मात्र हुँदैन, त्यो हरेक निर्णयमा, हरेक उम्मेदवारको छनौटमा र हरेक मतको प्रयोगमा निरन्तर दोहोरिन्छ। गलत छायाबाट बाहिर निस्केर विधि, संवाद र सहमतिमा आधारित राजनीति निर्माण गर्नु हाम्रो सामूहिक दायित्व हो। संसदको गरिमा जोगाउनु कुनै आदर्शवादी नारा मात्र होइन, त्यो राष्ट्रको स्थायित्वको आधार हो। विवेक, उत्तरदायित्व र नैतिक स्पष्टतासहित गरिएको निर्णयले मात्र लोकतन्त्रलाई बलियो बनाउँछ। अन्यथा, हामी स्वयंले आफ्नै संस्थाप्रति अविश्वासको बीउ रोप्नेछौं, जसको फल दीर्घकालीन स्थिरता र आन्तरिक द्वन्द्वका रूपमा भोग्नुपर्नेछ।

बंगलादेशको परिवर्तन

सत्ताको नेतृत्वमा परिवर्तन भएपनि प्रश्न कायमै छ— बंगलादेश सौँच्चिकै परिवर्तनको यात्रामा अघि बढ्दै छ कि उही पुरानै अस्थिरताको घुम्तीमा फेरि अल्झिँदै छ ?

नेपालको निकट छिमेकी तथा भारतसँग सिधा सीमा जोडिएको दक्षिण एसियाली मुलुक बंगलादेशमा पछिल्लो समय ठूलो राजनीतिक परिवर्तन आएको ठानिँदछ। अहिले त्यहाँ यसरी बहस चलिरहेको छ कि बंगलादेश अन्ततः स्थिर सरकारको दिशामा अघि बढ्दै छ कि फेरि उही अस्थिर राजनीतिक चक्रमै अल्झिँनेछ ? दुई वर्षअघि, सन् २०२४ मा, तत्कालीन प्रधानमन्त्री शेख हसिनाको सरकार राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय कारणहरूको दबावमा सत्ता च्युत भयो। त्यसपछि शेख हसिनाले भारतमा शरण लिई आफ्नो ज्यान जोगाउन सफल भएकी छन्। त्यस पश्चात् पश्चिमपारस्तर छवि बनाएका मोहम्मद यूनुसको नेतृत्वमा बंगलादेशमा अन्तरिम सरकार गठन गरियो।

अन्तरिम शासनकालमा बंगलादेशभित्र हिन्दु समुदायमाथि योजनाबद्ध हिंसा भएको आरोप मात्र उठेन, भारतविरुद्ध त्यहाँका उच्च ओहोदाका व्यक्तिहरूबाट लगातार उत्तेजक बयानहरू पनि आइरहे। अर्कोतर्फ, पाकिस्तानसँग सम्बन्ध सुधार्ने प्रयास पनि तीव्र बनाइयो, जुन ऐतिहासिक दृष्टिले संवेदनशील विषय हो। किनभने पाकिस्तानकै अत्याचार र शोषणविरुद्ध लडेर, भारतको प्रत्यक्ष सहयोगमा बंगलादेश अलग राष्ट्र बनेको इतिहास अझै ताजे छ।

अन्तरिम यूनुस सरकारमाथि निर्वाचन गराउनुपर्ने दबाव निरन्तर बढिरहेको अवस्थामा अन्ततः १२ फेब्रुअरी २०२६ मा आम निर्वाचन सम्पन्न गराइयो। तर सो निर्वाचनमा शेख हसिनाको पार्टी अवामी लीगलाई भाग लिन दिइएन। भारतमा निर्वाचनमा रहेकी शेख हसिनाले यस चुनावलाई अवैध भन्दै रद्द गर्न माग गरे पनि परिणाम उल्टिन सकेन। निर्वाचनपछि तारिक रहमान बंगलादेशको शासनको कमान सम्हाल्न सफल भएका छन्।

पछिल्ला करिब ३५ वर्षमा बंगलादेशको सत्ता कहिले शेख हसिना

अन्तरिम शासनकालमा बंगलादेशभित्र हिन्दु समुदायमाथि योजनाबद्ध हिंसा भएको आरोप मात्र उठेन, भारतविरुद्ध त्यहाँका उच्च ओहोदाका व्यक्तिहरूबाट लगातार उत्तेजक बयानहरू पनि आइरहे। अर्कोतर्फ, पाकिस्तानसँग सम्बन्ध सुधार्ने प्रयास पनि तीव्र बनाइयो, जुन ऐतिहासिक दृष्टिले संवेदनशील विषय हो।

त कहिले खालिदा जियाको हातमा केन्द्रित रहँदै आएको थियो। यी दुई 'वेगम'हरूको राजनीतिक वर्चस्व अब इतिहासमा सीमित हुन थालेको संकेत देखिँदछ। शासन सत्तामा पुगेका रहमानले भारतसँग राम्रो सम्बन्ध कायम गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गरिसकेका छन्। तर केवल इच्छा व्यक्त गर्दैमा भारत-बंगलादेश सम्बन्ध सहज बन्छ भन्ने म्यारेन्टी हुँदैन। यसका लागि बदलिँदो विश्व राजनीतिक परिवेश र दक्षिण एसियाको जटिल भू-राजनीतिक अवस्थालाई सूक्ष्म रूपमा केलाउन आवश्यक देखिन्छ।

नवनिर्वाचित प्रधानमन्त्री तारिक रहमानले अमेरिकामा डोनाल्ड ट्रम्पले प्रयोग गरेको 'अमेरिका फर्स्ट' नाराको शैलीमा 'बंगलादेश फर्स्ट'

२० फेब्रुअरी २००५ मा युरोपेली संघको प्रस्तावित संविधानको अनुमोदनको लागि जनमत संग्रहमा मतदान गर्ने स्थान पहिलो देश बन्यो, यसलाई पर्याप्त अन्तरले पारित गरिएको थियो।

२० फेब्रुअरी २०१० मा पोचुंगलको मडेरा टापुमा, भारी वर्षासँगै आएको बाढीले ठूलो विनाश निम्त्यायो। जसमा ४३ जनाको मृत्यु भयो भने अझै क्षति बनायो।

२० फेब्रुअरी २०१४ मा युकेनको राजधानी कीभमा सरकार विरोधी प्रदर्शनका क्रममा दर्जनौं प्रदर्शनकारीको ज्यान गयो। जसको मृत्युको घुसपैठया थिए।

२० फेब्रुअरी २०१५ मा स्विस् शहर रफ्नमा दुई रेलहरू ठोक्किएर ४९ जना घाइते भए भएका थिए। जसले स्विस् संघीय रेलवेको सेवाहरू केही दिन ठप्प बनेको थियो।

इतिहासमा आज

पार्टी कार्यकर्तालाई विजय जुलुससमेत ननिकाल निदेशन दिएका थिए।

३०० सदस्यीय संसदमा बंगलादेश नेशनल पार्टी (बीएनपी) ले २०९

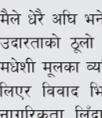
यथाथम, बंगलादेशको पछिल्लो चुनावी परिणामले आम शोषित र पीडित जनताको जीवनमा तत्काल कुनै ठूलो परिवर्तन ल्याउने संकेत देखिँदैन। उनीहरूका आधारभूत समस्या समाधानका लागि अझै संघर्षको बाटो नै अवलम्बन गर्नुपर्ने वस्तुगत विश्लेषकहरूको निष्कर्ष छ। सत्ताको नेतृत्वमा परिवर्तन भएपनि प्रश्न कायमै छ— बंगलादेश सौँच्चिकै परिवर्तनको यात्रामा अघि बढ्दै छ कि उही पुरानै अस्थिरताको घुम्तीमा फेरि अल्झिँदै छ ? यो प्रश्न बंगलादेशबाहिर नभई भित्र कायमै छ।

सामाजिक सञ्जाल

निर्मल प्रसाद

टिकट वितरण गर्दा पार्टीमा योगदान, क्षमता र योग्यताभन्दा पनि आर्थिक विषय प्राथमिकतामा परेको राख्नु छान्छेकी ममता शर्माको आरोप छ। आर्थिक अपचलन, आर्थिक अनियमित, आर्थिक दुरुपयोग, गरेको पार्टीबाट सुशासन र समृद्धिको कल्पना गर्न गाह्रो हुन्छ। यदि शर्माले लगाएको आरोप ठोक्क हो भने राख्नुपर्ने खारेज गर्नुपर्छ।

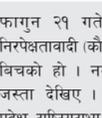
मोहना अन्सारी

मैले धेरै अघि भनेको थिएँ, हाम्रो समाजमा उदारताको ठूलो खडेरी छ। पटक-पटक मधेशी मूलका व्यक्तिहरूको नागरिकतालाई लिएर विवाद फिक्किन्छ। कुनै व्यक्तिले नागरिकता लिँदा विधि र प्रक्रिया पूरा गरेर नै लिएको हुन्छ। तर पनि उसको नागरिकतालाई लिएर उसको पहिचान र राष्ट्रियतामाथि प्रश्न उठाइन्छ। कति संकीर्ण सोच। बालेन्द्र साह लेख्नु वा शाह त्यो व्यक्तिको व्यक्तित्व छनौट हो।

बबिता बन्डे

कम्युनिस्टहरूलाई 'जात' को वास्ता नहुनु पर्ने हो तर बालेन शाहको पातलो 'स' र मोटो 'श'लाई लिएर सबैभन्दा बढी चिन्ता आफूलाई कम्युनिस्ट भन्नेहरूले नै गरेको देखिन्छ। अहिले पनि हामी थर, जातमा अल्झिरहेका छौं, कति नरमाइलो कुरा। नेपालको निर्वाचन आचारसंहिता अनुसार मतदान अघि नै कसले जिच्छ-हाउँ भनेर घोषणा गर्ने, नतिजा प्रभावित पार्ने खालको रिपोर्टिङ/प्रसारण गर्न पाइँदैन।

नरेन्द्र तिक्रम बन्डे

फागुन २९ गते हुने निर्वाचन धर्म निरपेक्षतावादी (कोरव) र धर्मरक्षक (पाण्डव) विचको हो। नयाँ-पुराना सबै कोरव जस्ता देखिए। देश लुट्ने, देशभित्र प्रदेश, राष्ट्रियसमा अनावश्यक संवैधानिक आयोग अनावश्यक देशमा दूतावास जिल्ला समन्वय २५ सासद ५३ स्थानीय तह उप पद सिर्जना गरे।

अलपत्र महेशपुर-परासी-सुनवल सडक

बिनाद निगम/मध्यान्ह
नवलपरासी, ७ फागुन

पश्चिम नवलपरासीको सीमावर्ती नाका महेशपुरबाट सदरमुकाम परासी हुँदै सुनवल जोड्ने महत्वपूर्ण सडक स्तरोन्नति आयोजना कागजमा तीव्र गतिमा अघि बढेको देखिए पनि मैदानमा भने अझै अग्रै छ। सूचना बोर्डमा २०८१ असोज २६ भित्रै निर्माण सम्पन्न गर्ने स्पष्ट प्रतिवद्धता जनाइए पनि निर्धारित समयसीमा सकिएको महिना बितिसकदा समेत काम ४० प्रतिशत नपुगेपछि स्थानीयवासी आक्रोशित बनेका छन्।

परिणाम ठान्छन्।

स्थानीयका अनुसार सडकका दुवैतर्फ गिट्टी खसालिएको अवस्था महिनौदेखि उस्तै छ। सुक्खा मौसममा अत्यधिक धुलो उड्ने र वर्षायाममा हिलो जम्ने समस्याले दैनिक आवतजावत कष्टकर बनेको छ। धुलोका कारण श्वासप्रश्वाससम्बन्धी समस्या बढेको, बालबालिका र वृद्धवृद्धा बढी प्रभावित भएको तथा मोटरसाइकल चिप्लिएर साना दुर्घटना हुने गरेको स्थानीयले बताएका छन्।

धुलो नियन्त्रणका लागि कहिलेकाहीँ पानी छिर्किने गरिएको भए पनि सवारी साधनको अत्यधिक चापका कारण केही समयमै पुनः धुलो उड्ने अवस्था रहने गरेको छ। सडक विस्तारको नाममा दर्जनों पसल र संरचना हटाइएका छन्। कतिपय

घरघनीले मुआब्जा प्रक्रियाको प्रतीक्षामा आफ्ना घर भत्काए भने केहीले सडक फराकिलो भएपछि व्यापार बढ्ने अपेक्षामा संरचना हटाए। तर निर्माण कार्य अलपत्र परेपछि उनीहरू दोहोरो मारमा परेका छन्। 'घर भत्कियो, व्यापार गुप्तो, तर सडक बनेन, एक स्थानीय व्यापारीले आक्रोश पोखे।

व्यापार घट्दा दैनिक आयसमेत घटेको र वैकल्पिक व्यवसाय सुरु गर्ने अवस्था नरहेको उनीहरूको भनाइ छ। महेशपुर-हरपुर खण्डको करिब १.५ किलोमिटर सडक दुई वर्ष बितिसकदा पनि पूरा नभएपछि स्थानीय युवाहरू आन्दोलनमा उत्रिएका थिए। सोमबार उनीहरूले दुई घण्टा सडक अवरुद्ध गर्दै निर्माण कम्पनी र सरोकारवाला निकायलाई काम तीव्र बनाउन चेतावनी दिएका थिए।

आन्दोलनरत युवाहरूले निर्माणको स्पष्ट कार्यतालिका सार्वजनिक गर्न, नियमित प्रगति विवरण सार्वजनिक गर्न र हिलाइका कारणवारे जवाफदेहिता सुनिश्चित गर्न माग गरेका छन्। महेशपुर नाकाबाट सदरमुकाम परासी हुँदै पूर्व-पश्चिम राजमार्ग जोड्ने यो सडक सीमावर्ती व्यापार, यात्रु आवतजावत र स्थानीय अर्थतन्त्रका लागि अत्यन्त महत्वपूर्ण मानिन्छ। दैनिक सवारी साधन र मालवाहक ट्रक आवतजावत गर्ने यस सडकको स्तरोन्नति नहुँदा भन्सार राजस्व संकलन, दुवानी लागत र स्थानीय बजारसमेत प्रभावित हुने सरोकारवालाको भनाइ छ। पहिलो खण्डमै हिलाइ हुँदा सम्पूर्ण परियोजना सम्पन्न हुन अझै वर्षौं लान्ने चिन्ता व्यक्त गरिएको छ।

सूचना बोर्डमा उल्लेखित मिति र वास्तविक अवस्थाबीचको ठूलो अन्तरले सरकारी अनुगमन सयन्त्र र ठेकेदारको कार्यशैलीमाथि गम्भीर प्रश्न उठाएको छ। स्थानीयवासीले निर्वात अनुगमन, प्राविधिक मूल्यांकन कार्यदलताका आधारमा ठेकेदारलाई कडाइ गर्न माग गरेका छन्। समयमै काम सम्पन्न नगर्ने प्रवृत्तिमा नियन्त्रण नगरे यस्ता महत्वपूर्ण आयोजना वर्षौंसम्म खपल पार्ने जोखिम बढ्ने उनीहरूको आशंका छ।

सडक विकासको सपना बोकेर सुरु गरिएको आयोजना अहिले स्थानीयका लागि असहजता र आक्रोशको कारण बनेको छ। अव सम्बन्धित निकायले कागजी प्रतिवद्धता मात्र होइन, व्यवहारमा परिणाम देखाउने अपेक्षा स्थानीयको छ।

अर्घाखाँचीमा निर्वाचन तयारी तीव्र मतदान केन्द्र अनुगमनदेखि सुरक्षा व्यवस्थासम्म कडाइ

सूर्यप्रसाद भुसाल/मध्यान्ह
अर्घाखाँची, ७ फागुन

फागुन २१ गते हुने प्रतिनिधिसभा निर्वाचनलाई स्वच्छ, निष्पक्ष र भयरहित वातावरणमा सम्पन्न गराउने उद्देश्यसहित अर्घाखाँचीमा निर्वाचन तयारी तीव्र पारिएको छ। मुख्य निर्वाचन कार्यालय अर्घाखाँची र जिल्ला सुरक्षा समन्वय समितिको संयुक्त टोलीले जिल्लाका विभिन्न मतदान केन्द्रहरूको स्थलगत अनुगमन गदै सुरक्षा तथा व्यवस्थापन पक्षवारे विस्तृत समीक्षा गरेको छ।

जिल्ला प्रशासन कार्यालयका अनुसार मतदान केन्द्रहरूको भौतिक अवस्था, पहुँच मार्ग, सुरक्षा संवेदनशीलता तथा आवश्यक जनशक्ति व्यवस्थापनको अवस्थावारे प्रत्यक्ष अवलोकन गरिएको छ। प्रमुख जिल्ला अधिकारी तोयनारायण सुवेदीले अनुगमनका क्रममा सम्भावित जोखिम क्षेत्र पहिचान गरी त्यसअनुसार सुरक्षा रणनीति परिमार्जन गरिएको जानकारी दिए।

मुख्य निर्वाचन अधिकृत शिवलाल पाण्डेको नेतृत्वमा हरिहर माथि पोखराथोक, सिद्धार्थ माध्यमिक विद्यालय पोखराथोक-२ सिम्ले र दुर्वासेश्वर माथि दुर्गाफाँटलगायत मतदान केन्द्रहरूको अनुगमन गरिएको हो। अनुगमन टोलीमा सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी भविलाल भट्टराई, सुरक्षा निकायका प्रमुख तथा सम्बन्धित कर्मचारी सहभागी थिए।

मुख्य निर्वाचन अधिकृत पाण्डेले भने, 'निर्वाचनलाई पूर्ण रूपमा निष्पक्ष र शान्तिपूर्ण बनाउन प्रत्येक मतदान केन्द्रको भौतिक अवस्था र सुरक्षा संवेदनशीलताको सुक्ष्म अध्ययन गरिरहेका छौं। आवश्यक जनशक्ति, सामग्री र समन्वयलाई प्राथमिकतामा राखिएको छ।' अनुगमनका क्रममा मतदान केन्द्र वरपरको सुरक्षा अवस्था,

भीड व्यवस्थापन, सञ्चार सुविधा, आकस्मिक उद्धार योजना तथा मतदान सामग्री सुरक्षित भण्डारणको अवस्थावारे समेत समीक्षा गरिएको जिल्ला प्रहरी प्रमुख दिवसबहादुर जिमीले बताए। उनका अनुसार निर्वाचनको दिन कुनै अवरोध नआओस् भन्ने उद्देश्यले एकीकृत सुरक्षा योजना कार्यान्वयनमा ल्याइएको छ।

आचारसंहिता अनुगमन समितिका संयोजकसमेत रहेका सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी भट्टराईले निर्वाचन आचारसंहिता कार्यान्वयनमा कडाइ गरिएको जानकारी दिए। 'सरकारी कर्मचारी तथा जनप्रतिनिधिबाट आचारसंहिता उल्लंघन हुन नदिन निगरानी बढाइएको छ। सुरक्षा संवेदनशीलता मूल्यांकन गदै आवश्यक रणनीति तय गरिएको छ,' उनले भने।

जिल्ला समन्वय समितिका प्रमुख जीवनारायण कोइरालाले निर्वाचन सफल बनाउन सबै निकायबीच प्रभावकारी समन्वय अपरिहार्य रहेको बताए। सुरक्षाकर्मीहरूका लागि आवश्यक सामग्री, आवास र यातायात व्यवस्थापनमा कुनै कमी हुन नदिन स्थानीय तहलाई निर्देशन दिइएको उनले उल्लेख गरे। निर्वाचन लोकतन्त्रको

महत्वपूर्ण अभ्यास हो। यसलाई शान्तिपूर्ण र भयरहित बनाउन सबै निकायले हातेमालो गर्नु जरुरी छ,' उनले भने।

जिल्ला प्रशासन कार्यालयका अनुसार निर्वाचन लक्षित सुरक्षा योजनाअन्तर्गत नेपाली सेना, नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी बल तथा निर्वाचन प्रहरी जिल्लाभर परिचालन भइसकेका छन्। संवेदनशील र अति संवेदनशील केन्द्रहरूमा अतिरिक्त सुरक्षा प्रवन्ध मिलाइएको जनाइएको छ।

जिल्ला निर्वाचन कार्यालय अर्घाखाँचीका प्रमुख वृद्धप्रकाश पौडेलका अनुसार कर्मचारी व्यवस्थापन, मतदान सामग्री दुबानी, केन्द्रगत समन्वय तथा तालिम कार्यक्रमलाई तीव्रता दिइएको छ। मतदान अधिकृत तथा सहायक कर्मचारीलाई आवश्यक अभिमूखीकरण कार्यक्रम सञ्चालन भइरहेको उनले बताए।

निर्वाचनको मिति नजिकिँदै जाँदा अर्घाखाँचीमा चुनावी गतिविधि बढ्दै गएको छ। राजनीतिक दलका प्रचार-प्रसार कार्यक्रमसँगै प्रशासनिक तयारी पनि सघन बन्दै गएको देखिन्छ। प्रशासन, सुरक्षा निकाय र स्थानीय तहबीचको सहकार्यले निर्वाचनलाई प्रभावशालित र विश्वसनीय रूपमा सम्पन्न गर्ने अपेक्षा जिल्लावासीले गरेका छन्।

अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतामाथि लगाइएको अंकुशले राज्यपक्षबाटै मानव अधिकार उल्लंघन

दीपकप्रसाद घिमिरे/मध्यान्ह
ललितपुर, ७ फागुन

विगत ३ दशकदेखि लगातार सार्वजनिक हुँदै आएको नेपाल मानव अधिकार वर्ष पुस्तक २०२६ फागुन ७ गते सार्वजनिक गरिएको छ। यो पुस्तक नेपालमा मानव अधिकारको विश्वसनीय एउटा स्रोतको रूपमा स्थापित छ।

इन्सेकद्वारा सार्वजनिक पुस्तक राज्यपक्षबाटै मानव अधिकार उल्लंघन हुने गरेको उल्लेख छ। सन् २०२५ मा गैरकानूनी गिरफ्तारी, हिरासतमा दुर्व्यवहार, थुनामा मृत्यु तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतामाथि लगाइएको अंकुशले राज्यपक्षबाटै मानव अधिकार उल्लंघन भएको इन्सेकको जिकिर छ।

अनौपचारिक क्षेत्र सेवा केन्द्र (इन्सेक) ले प्रकाशित गरेको नेपाल मानव अधिकार वर्ष पुस्तक २०२६ राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगका पूर्व सदस्य तथा मानव अधिकार शताब्दी व्यक्तित्व डाक्टर गौरीशंकरलाल दासले ०८२ फागुन ७ गते विहवार विमोचन गरे।

शताब्दी व्यक्तित्व डाक्टर दासले नेपाल मानव अधिकार वर्ष पुस्तक मानव अधिकार दर्पण र एनाका रूपमा रहेको उल्लेख गर्दै मानव अधिकारको संरक्षण केवल कानूनी दायित्व नभइ नैतिक दायित्व पनि भएको बताए।

उनले नेपालमा राजनीतिक अस्थिरताका कारण नागरिक जीवनको सुरक्षा, न्यायमा पहुँच, समान अवसर लोकतन्त्रको आत्मा भएको उल्लेख गर्दै १० वर्षे सशस्त्र द्वन्द्वको समयमा तत्कालीन माओवादीबाट दादुरा खोप अभियानमा भएको अवरोध, भुटानी शरणार्थी समस्यालगायतका विषयको स्मरण गर्दै मानव अधिकारको सम्मान,

विधिको शासनको सुदृढीकरण, दण्डहीनताको अन्त्य र संस्थागत सुधारको दिशाका सामूहिक प्रतिवद्धताले मात्र समतामूलक, न्यायपूर्ण र लोकतान्त्रिक नेपाल निर्माण सम्भव हुनेमा जोड दिए।

राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगका पूर्व सदस्य एवम् इन्सेकका संस्थापक अध्यक्ष सुशील प्याकुलले नेपाल मानव अधिकार वर्ष पुस्तकको परिकल्पनाका इन्सेकका तत्कालीन महासचिव प्रकाशराज काफ्ले रहेको स्मरण गर्दै नेपालमा २००७ सालको परिवर्तनबाट एकातिर क्रान्तिको सफलता भयो भने अर्कोतिर प्रतिक्रान्ति गर्नेहरूको खेलबाट २०१७ सालमा प्रजातन्त्र खोसिएको उदाहरणबाट नेपालमा क्रान्ति र प्रतिक्रान्तिका कारण राजनीतिक स्थिरताको विकास नभएको चर्चा गरे।

इन्सेकका संस्थापक अध्यक्ष प्याकुलले संसारमा प्रविधिको विकासले मानव अधिकारको अवस्थामा चुनौती थपिएको उल्लेख गर्दै नेपाल मानव अधिकार वर्ष पुस्तकमा व्यवस्थित रूपमा अभिलेखिकरण र विश्लेषण गरिएको विगत तीन दशकभन्दा बढी समयदेखि निरन्तर प्रकाशित हुँदै आएको दस्तावेज नेपालमा मानव अधिकार अवस्थाको विश्वसनीय स्रोतका रूपमा स्थापित भएको बताए।

पूर्व राजदूत एवम् राजनीतिक विश्लेषक डाक्टर शम्भुराम सिम्खडाले आफू राजदूत भएर जेनेभा जाँदा नेपालको सूदूर पश्चिममा भाएका मानव अधिकार हनन र ज्यादतीका घटनावारे राज्यका तर्फबाट पुष्टि गर्न जवाफ माग्दा हप्तौं लागेको तर त्यस्ता घटना वारे इन्सेकले २४ घण्टा नपुग्दै सत्य, तथ्य र निष्पक्ष ढंगले सूचित गर्ने अवस्थालाई पनि

अन्तर्राष्ट्रिय जगतले मूल्याङ्कन गर्दै आएको पाइएको बताए। उनले नेपाल मानव अधिकार वर्ष पुस्तकमा राज्यको दायित्व र जवाफदेहितालाई केन्द्रित गर्दै आएको स्मरण गर्दै नेपालमा २००७ सालमा घटना बढेको राज्यको ध्यानकर्षण गराए। उनले नेपालको सामाजिक रुपान्तरणका लागि महिलाहरूको योगदानका साथै निर्णायक नेतृत्वमा महिलाहरूलाई पछि पार्नुका साथै महिलाहरू जन्मदेखि दाइजो नल्याएको नाममा हुने गरेका हिंसा न्यूनीकरणका लागि मानव अधिकार रक्षकहरू एकजुट हुनु पर्ने खाँचो औल्याए।

कार्यक्रममा इन्सेकका अध्यक्ष विजयराज गौतमले यस वर्ष मानव अधिकार उल्लंघन तथा ज्यादतीका घटनामा ११ हजार ५ सय ३८ जना पीडित भएको जानकारी दिए। उनले उक्त वर्ष मानव अधिकार उल्लंघन तथा ज्यादतीका घटनामा १० हजार ७ सय ३४ पीडित भएको उल्लेख गर्दै यो सङ्ख्या गत वर्ष भन्दा ८ सय ४ जनाले बढी भएको स्मरण

गरे। यो वर्ष प्रहरीले प्रहार गरेको गोली लागेर ५६ जनाको मृत्यु भयो। प्रहरी हिरासतमा चार जनाको मृत्यु भएको उल्लेख गर्दै हिरासतमा आएका मृत्युका कतिपय घटनालाई आत्महत्या भनिएको बताए। अध्यक्ष गौतमले प्रहरीको २४ घण्टा निगरानीमा रहने हिरासत कक्षमा हुने यस्ता घटनाको जवाफदेहिताको खोजी कसैबाट नभएको स्मरण गर्दै कारागारमा क्षमता भन्दा बढी कैदी राखिने र त्यसका कारण सिर्जित समस्या समाधानका लागि सरकारी पहल भएको नपाइएको चर्चा गरे। नेपाल मानव अधिकार वर्ष पुस्तकमा देश भरका कारागारको क्षमता १६ हजार ९ सय ५६ जनाको रहेकोमा हाल २५ हजार ९२ कैदीबन्दी रहेको जनाइएको छ। गत भदौ २४ गतेको नवयुवाको प्रदर्शनका क्रममा कारागार टोडफोड गरी भागेका १४ हजार कैदीबन्दीमध्ये ३ हजार ८ सय ३ जना क्रमै फरार रहेको स्मरण गर्दै कारागार सुधारका प्रतिवेदन दराजमा थपिँदा खुला कारागारको अवधारणाले मूर्त रूप पाउन नसकेको उल्लेख छ।

कार्यक्रममा इन्सेकका निर्देशक मदन पौडेलले नेपालको मानव अधिकार अवस्था सुधार होस् भन्ने अपेक्षा गर्दा गर्दै राज्य मानव अधिकार उल्लंघन गर्ने प्रमुख कारक बनेको बताए।

कर्मचारी हटाइएको सूचना
नेपाल सरकारबाट वैदेशिक रोजगार व्यवसाय सञ्चालन गर्ने इजाजत प्राप्त यस Eminent Recruitment International Pvt Ltd इजाजत पत्र नं. १५६६/०९६/०८० मा निम्न कर्मचारी यस कार्यालयमा कार्यरत नरहेको सम्बन्धित सबैमा जानकारी गराइन्छ। साथै निज व्यक्तिसँग यस प्रा.लि.को नाममा वैदेशिक रोजगार सम्बन्धी कुनै पनि आर्थिक कारोबार नगर्न/नगराउनु हुन यसै सार्वजनिक सूचनाद्वारा सम्बन्धित सबैमा जानकारी गराइन्छ। साथै यदि यस्तो गरे गराएमा यस प्रा.लि. जिम्मेवार हुने छैन। साथै कुनै दावी विरोध भएमा ७ (सात) दिन भित्र यस प्रा.लि. मा वा वैदेशिक रोजगार विभाग कार्यालयमा सम्पर्क गर्नुहुन अनुरोध गरिन्छ।

भूल सुधार गरिएको सूचना
मिति २०८२/११/०४ गते मध्यान्ह राष्ट्रिय दैनिकमा प्रकाशित यूईएम रोजगार कम्पनीको नाम: **AYADI HUMAN CAPITAL SOLUTIONS L.L.C. - SOLE PROPRIETORSHIP L.L.C.** पूर्व स्वीकृत मिति: २०८२/११/०१, चलानी नं.: ६०२५२५७, र LT. No.: 338996 को विज्ञापनमा कार्यालय सम्पर्क नम्बर ०१-४५३३६०३, ४५३३९०३ र Mobile No: ९७०१०१८३९३, ९७६५८६०६५, ९७६८७९६४२, ९८५१०५५६६, ९७६८५२३३५, ९८५१०३०६४७, ९८५१२८८८८०, ९८५०८०९५८ हुनुपर्ने र यस मेसगवर कार्यालयको काठमाडौं केन्द्रीय कार्यालय बाहेक अन्य कुनै शाखा नभएको जानकारी गराउँदै भुलसुधार गरि यसै सूचना मार्फत जानकारी गराउँदछौं।

VACANCY ANNOUNCEMENT
Looking For Smart, Energetic, Experienced & Dynamic Candidates For Following Job Position.
HR Manager - 1 nos. (Male/Female)
Operation Manager - 1 nos. (Male/Female)
Public Relation Officer (PRO) - 3 nos. (Male/Female)
Secretary - 1 nos. (Male/Female)
Reception - 2 nos. (Male/Female)
Office Helper - 1 nos. (Female)
Requirements: --
Bachelor's degree with relevant skills.
Fluency in English.
Minimum 2 to 3 Yrs Experience in Manpower Field.
Yatra H.R. Solution Pvt. Ltd.
Old Baneshwor-9, Kathmandu, Tel: 4114682, 4114683
E-mail: info@yatrarsolution.com, Web: www.yatrarsolution.com

अजयमेरु गाउँपालिका
गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय
भद्रपुर, डडेल्धुरा
सुदूरपश्चिम प्रदेश, नेपाल
बोलपत्र स्वीकृत गर्ने आशयको सूचना
प्रकाशित मिति : २०८२/११/०८ गते
यस कार्यालयबाट तपशिलका बोलपत्रहरूका लागि मिति २०८२/०९/२८ गते प्रकाशित सूचना अनुसार तोकिएको अवधि भित्र रिक्तपूर्वक अरुस्त परेका बोलपत्रहरू खोल्न गठित मिति: २०८२/१०/२८ गतेको समितिले बोलपत्रदाता एवं आमन्त्रित पदाधिकारिहरूको रोहबरमा खोलि मूल्यांकन समितिमा पेश भई मूल्यांकन समितिले उक्त बोलपत्रहरूको न्यूनतम परिक्षण र आर्थिक मूल्यांकन गरि पेश गरेको प्रतिवेदनको आधारमा तपशिलमा उल्लेखित बोलपत्रहरूमा तपशिल बमोजिमका बोलपत्रदाताहरूको बोलपत्र स्विकृतीका लागि छनौट गर्ने निर्णय गरिएको हुँदा सार्वजनिक खरिद ऐन २०६३ को दफा २७ को उपदफा (२) को प्रयोजनका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको व्यहोरा अनुरोध छ।
तपशिल :
सि. नं. बोलपत्र नं. छनौट भएको बोलपत्रदाताको नाम र ठेगाना बोलपत्रको विवरण कबोल अंक रु. (रु. अ. कर पि.एस. बाहेक) कैफियत

घोषणापत्रमा आर्थिक एजेन्डा पुनरुत्थानदेखि आर्थिक वृद्धिसम्म

छवि सापकोटा/मध्यान्ह
काठमाडौं ७ फागुन

फागुन २१ गते हुने प्रतिनिधि सभा सदस्य निर्वाचनको लागि मुख्य राजनीतिक दलको घोषणापत्रको केन्द्रमा अर्थतन्त्र नै प्राथमिकता दिएका छन्। निर्वाचनका लागि नेपालका प्रमुख राजनीतिक दलहरूले आफ्ना घोषणापत्र देशको अर्थतन्त्र पुनरुत्थान, रोजगारी, पर्यटन, उर्जादेखि अर्थतन्त्रको आकार मुख्य एजेन्डा बनाएका छन्।

पछिल्लो आर्थिक अवस्थालाई फड्का मार्नका लागि सबै राजनीतिक दलहरूले महत्वाकांक्षी एजेन्डा ल्याएका छन्। नेपाली कांग्रेस, नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी (नेकपा), नेकपा (एमाले) र राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) का घोषणापत्रलाई विश्लेषण गर्दा नेपालको आर्थिक समृद्धिका लागि आत्मनिर्भर अर्थतन्त्रको रोडम्याप देखाएका हुन्। दलहरूको घोषणापत्रमा देशले आगामी ५ वर्षमा नयाँ फड्का मार्ने दावी सबैले गरेका छन्। अर्थतन्त्रको आकार, प्रतिव्यक्ति आयदेखि रोजगारी सृजनामा दलहरूको घोषणापत्रमा प्राथमिकता राखेका छन्।

नेपाली कांग्रेसले आगामी ५ वर्षमा नेपालको अर्थतन्त्रको आकार १ सय १५ खर्ब रूपैयाँ पुऱ्याउने र प्रतिव्यक्ति आयमा २५ सय अमेरिकी डलर पुऱ्याउने लक्ष्य राखेको छ। यस्तै अस्थिर कर नीतिले लगानीको वातावरण बन्न नसकेको भन्दै

आगामी दिनमा विद्युत उत्पादन र निर्यातले समृद्धिको आधार बनेको उनको भनाइ छ। यस्तै राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपाले ५ देखि ७ वर्षभित्र अर्थतन्त्रको आकार १०० अर्ब डलर बनाउने घोषणा गरेको छ। एमालेले प्रतिव्यक्ति आय ३ हजार डलर पुऱ्याउनेदेखि १५ वर्ष भित्र पूर्वपश्चिम विद्युतीय रेलमार्ग बनाइसक्ने समेत घोषणा गरेको छ। नेपालले आर्थिक वृद्धिदर ७ देखि ९ प्रतिशत पुऱ्याउने उल्लेख गरेको छ।

जेनजी आन्दोलनबाट क्षतिग्रस्त संरचना

निर्माण गर्न दातृ निकायको सहयोग लिइने

काठमाडौं/मस- सरकारले जेन-जी आन्दोलनबाट क्षतिग्रस्त संरचना निर्माण गर्न दातृ निकायबाट सहयोग लिने तयारी गरेको छ। अर्थ मन्त्रालयका अनुसार स्रोतको चाप परेका कारण विकास साभेदारहरूसँग पुर्ननिर्माण गर्न स्रोत लिने तयारी गरिएको हो। विकास साभेदार तथा गैर-आवासीय नेपाली समुदायबाट पुर्ननिर्माणमा योगदान जुटाउन कूटनीतिक पहल गर्ने योजना अर्थमन्त्रालयले बनाएको हो।

जेन-जी आन्दोलनबाट क्षति पुगेका संरचना बनाउन संघीय सरकारले मात्रै चालु आर्थिक वर्षमा ४ अर्ब ३४ करोड खर्च गर्दैछ। आगामी दुई वर्षमा वार्षिक १० अर्ब १८ करोड खर्च गर्नुपर्ने स्थिति रहेको प्रतिवेदनमा उल्लेख छ। त्यस्तै, प्रदेश सरकारबाट चालु आर्थिक वर्षमा ८१ करोड २५ लाख, आगामी दुई वर्षमा वार्षिक १ अर्ब ४६ करोड ५२ लाख खर्च गरिदैछ। स्थानीय तहबाट चालु आर्थिक वर्षमा १ अर्ब ४२ करोड ४७ लाख खर्च गरिनेछ, भने आगामी दुई वर्षमा वार्षिक ३ अर्ब २१ करोड ९२ लाख खर्च गर्ने योजना छ।

अहिले सरकारले पुर्ननिर्माणका लागि स्रोत जुटाउन अहिले साना तथा टुक्रे आयोजना कटौती गर्ने, संघीय सरकारले ३ करोडभन्दा साना आयोजना नगर्ने, सवारी साधन खरीदमा कडाइ गर्ने जस्ता मितव्ययी नीति अपनाइएको छ। पुर्ननिर्माणमा अपुग स्रोतका लागि दातृ निकायसँग अर्थमन्त्रालयले छलफल अघि बढाएको हो।

अर्थमन्त्रालयले हालै सार्वजनिक गरेको अर्धवार्षिक समीक्षा प्रतिवेदनमा भनिएको छ विकास साभेदार तथा गैर-आवासीय नेपाली समुदायबाट पुर्ननिर्माणमा योगदान जुटाउन कूटनीतिक पहल गरिनेछ। 'राष्ट्रिय योजना आयोगका सचिवको

संयोजकत्वमा गठित समितिले तयार पारेको प्रतिवेदनअनुसार जेन-जी आन्दोलनबाट कुल ८४ अर्ब ४५ करोड ७७ लाख बराबरको भौतिक सम्पति क्षति भएको छ। जसमध्ये सरकारी तथा सार्वजनिक क्षेत्रमा ४४ अर्ब ९३ करोड ७३ लाख र निजी क्षेत्रमा ३३ अर्ब ५४ करोड ८७ लाख क्षति पुगेको अनुमान गरेको थियो।

सरकारी क्षेत्रको पुर्ननिर्माणका लागि मात्रै ३६ अर्ब ३० करोड २१ लाख लाग्ने देखिएको छ, जसमा भवन पुर्ननिर्माणकै लागि १९ अर्ब ९८ करोड ९८ लाख छुट्याइएको छ। सरकारले बनाएको जेनजी आन्दोलनको क्षति पुर्ननिर्माण कार्यक्रमअन्तर्गत पुर्ननिर्माणका प्रमुख सिद्धान्तहरूमा

आन्तरिक स्रोतको अधिकतम परिचालन, तीनै तहका सरकारबीच समन्वय तथा विपद् प्रतिरोधी (उत्थानशील) पूर्वाधार निर्माणलाई जोड दिइएको छ। तत्कालीन रूपमा सामान्य क्षति भएका संरचनाको मर्मत चालु आर्थिक वर्षकै बजेटबाट गर्ने र आंशिक वा पूर्ण क्षति भएका संरचनाको पुर्ननिर्माण तीन वर्षभित्र सम्पन्न गर्ने लक्ष्य राखिएको छ।

भरतपुर एयरपोर्टमा हवाई इन्धन 'रिफ्युलिङ' सेवा सुरु

चितवन/मस- भरतपुर विमानस्थलमा बुधबारबाट हवाई इन्धन 'रिफ्युलिङ' सेवा सुरु भएको छ। त्रिभुवन विमानस्थलबाट दिउँसो १२ बजेको उडानमाफत भरतपुर पुगेको बुद्ध एयरमा आयल निगमका कार्यकारी निर्देशक डा. चण्डिकाप्रसाद भट्टले इन्धन भरेर सेवा सुरु गरेका हुन्।

उक्त सेवा सुरु भएपछि भरतपुर-काठमाडौं रुटका विमानले दुईतर्फी उडानलाई पुग्ने इन्धन बोक्नुपर्ने बाध्यता हटेको छ। काठमाडौं-भरतपुर रुटमा निर्धारित रूपले खचाखच यात्रु हुने भएपनि दुईतर्फी उडान गर्न तेल बोकेर जानुपर्ने हुँदा बुद्ध एयरले प्रत्येक उडानमा ४-५ सिट खाली राखेर तौल व्यवस्थापन गर्दै आएको थियो। तर, अब भरतपुरमै इन्धन भर्ने सुविधा भएपछि सबै सिटमा यात्रु राखेर उडान गर्न मिल्ने भएको छ।

सेवा सुरु गर्दै निगमका कार्यकारी निर्देशक भट्टले निर्वाचनका बेला हवाई यात्रुको संख्या बढेकाले लाभ हुने बताए। 'भरतपुर विमानस्थलबाटै इन्धन रिफ्युलिङ थालिएपछि अब खाली सिट राखेर उडान भनुपर्ने बाध्यता हटेको छ। यसमा निर्वाचनको बढ्दो चहलपहलका कारण हवाईमार्गबाट यात्रा गर्ने यात्रुलाई सहजता हुने अपेक्षा लिएका

छौं, उनले भने। निर्वाचन आचारसंहिता लागेकै बेला भएपनि सेवा शुभारम्भ गरेर निगमले सामाजिक उत्तरदायित्व पूरा गरेको उनको भनाइ थियो। भरतपुर विमानस्थलमा दैनिक ३५ सय लिटरसम्म इन्धन खपत हुने अनुमान छ। १ हजार लिटर क्षमताका

दुईवटा रिफ्युलिङ र ६ हजार लिटर क्षमताको एउटा डिस्पेन्सरमाफत सेवा थालिएको निगमको हवाई इन्धन कार्यालय, सिनामंगलका प्रमुख प्रदीप यादवले जानकारी दिए।

'हवाई यात्रुहरूको सहजताका लागि आचारसंहिता लागेकै बेला भिडभाड नगरी सेवा विस्तार गरिएको छ,' यादवले भने। भरतपुर विमानस्थलबाट इन्धन सेवा थाल्ने निगमलाई नागरिक उड्डयन प्राधिकरण र बुद्ध एयरले ताकेता गर्दै आएका थिए।

के तपाईंको कम्प्युटर, प्रिन्टर, फोटोकपी आदी बिग्रीएको छ ? यदि छ भने हामीलाई सम्झनुहोस्

हाम्रा सेवा तथा सुविधाहरू

- कम्प्युटर, प्रिन्टर, ल्यापटप, फोटोकपी आदि खरिद विक्री तथा मर्मत,
- टोनर कार्ट्रिज रिफिल,
- CCTV, EPABX विक्री तथा मर्मत
- अफिसका लागि चाहिने फर्निचरसहित सम्पूर्ण सामानहरू
- कम्प्युटर, प्रिन्टर फोटोकपी आदिको वार्षिक सर्भिस

नुम्स कम्प्युटर्स प्रा. लि.
सम्पर्क नं. ८८४९५६५७८८, ८८४९३०६५३०

दलका प्रतिबद्धताहरू

नेपाली कांग्रेस	नेकपा (एमाले)	नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी (नेकपा)
<ul style="list-style-type: none"> १ सय १५ खर्ब रूपैयाँको अर्थतन्त्र पाँच वर्षमा आर्थिक पुनरुत्थान अर्धदशक घोषणा करका दरहरू १० देखि १५ वर्षसम्म स्थिर राख्ने न्यूनतम साभ्ना आर्थिक एजेन्डामा राष्ट्रिय सहमति वार्षिक १० लाखरूपैयाँसम्मको व्यक्तिगत आयमा आयकर नलान्ने पाँच वर्षभित्र १५ लाख नयाँ रोजगारी प्रतिव्यक्ति आयलाई आगामी पाँच वर्षभित्र २,५०० अमेरिकी डलर पाँच वर्षमा १४,००० मेगावाट विद्युत उत्पादन स्टार्टअप युवा व्यवसायलाई ५ देखि ५० लाख बिना धितो परियोजनाको आधारमा ऋण कृषि विमाको प्रिमियममा ९० प्रतिशतसम्म अनुदान नेपाली उत्पादन, नेपाली सान अभियान भ्याटलाई १३ वाट १० प्रतिशतमा फार्ने 	<ul style="list-style-type: none"> पाँच वर्षभित्र अर्थतन्त्रको आकार १०० खर्ब १० वर्षभित्र २०० खर्ब रूपैयाँ पुऱ्याउने पाँच वर्षभित्र प्रतिव्यक्ति आय ३ हजार अमेरिकी डलर ७ देखि ९ प्रतिशतसम्म आर्थिक वृद्धिदर ५ लाखलाई रोजगारी सृजना श्रमिकको न्यूनतम तलब २५ हजार रूपैयाँ सुनिश्चित पूर्व-पश्चिम विद्युतीय रेलमार्ग १० वर्षभित्र सम्पन्न गर्ने सबै नागरिकको अनिवार्य स्वास्थ्य बीमा र सामाजिक सुरक्षा तीन वर्ष निर्यात दोब्बर ५ वर्षमा तेब्बर नेपाललाई अर्गाँनिक हब बनाउने राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) अर्थतन्त्रको आधार १०० अर्ब डलर 'डिजिटल अर्थतन्त्र' लाई प्राथमिकता 	<ul style="list-style-type: none"> पाँच वर्षमा १२ लाख रोजगारी १० वर्षमा ३०,००० मेगावाट जलविद्युत उत्पादन आर्थिक प्रगतिका बाधक दुई दर्जन ऐन खारेज आर्थिक वृद्धिदर ७ प्रतिशत प्रतिव्यक्ति आय ३ हजार राष्ट्रिय गौरवको आयोजना २ वर्ष भित्र सम्पन्न गर्ने १० वर्षमा ३० अर्ब डलरको आईटी निर्यात नेपाली कम्युनिष्ट पार्टी (नेकपा) पाँच वर्षमा आर्थिक वृद्धिदर १० प्रतिशत पाँच वर्षमा १५ लाख रोजगारी 'कृषि लगानी दशक' घोषणा र उत्पादनमा आत्मनिर्भरता पाँच वर्षमा कुल क्षमता १५,००० मेगावाट विद्युत उत्पादन पाँच वर्ष भित्र ८० प्रतिशत भूभागमा सिचाई स्टार्टअप र आईटी उद्योगलाई पाँच वर्षसम्म कर छुट

यशोधरा गाउँपालिका

Yashodhara Rural Municipality

गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय

Office of The Rural Municipal Executive

बैदौली, कपिलबस्तु
लुम्बिनी प्रदेश, नेपाल

बोलपत्र स्वीकृत गर्ने आशयको सूचना

(प्रकाशित मिति: २०८२/१९/०८)

यस यशोधरा गाउँपालिका गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालयले निम्नानुसारको कार्यका लागि निर्धारित मिति भित्र विद्युतीय खरिद प्रक्रियामा दर्ता भएका बोलपत्रहरूको मुल्यांकन पछि न्यूनतम मुल्यांकित सारभूत रूपमा प्रभावग्राही रहेको तपसिल बमोजिमको बोलपत्रदताको बोलपत्र सार्वजनिक खरिद ऐन, २०६३ को दफा २७ को १ बमोजिम स्वीकृतिको लागि छनौट भएको व्यहोरा सम्बन्धित सबै बोलपत्रदताहरूलाई जानकारीका लागि तथा सोहि ऐन को दफा २७ को २ र ३ को प्रयोजनको लागि यो बोलपत्र स्वीकृत गर्ने आशयको सूचना प्रकाशन गरिएको छ।

क्र.सं.	ठेक्का नं.	कामको विवरण	न्यूनतम मुल्यांकित सारभूत रूपमा प्रभावग्राही बोलपत्रदताको नाम र ठेगाना	मू.अ.कर समेत कबोल रकम रु.
१	02/YRM/NCB/WORKS/082-83	Wada no 1 Ko Wada Karyalaya Bhawan Nirman	Shivshakti Nirman Sewa, Kapilvastu Municipality-2	५७,०५,५२५.०४/-

प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

नेपाल सरकार

गृह मन्त्रालय

सशस्त्र प्रहरी बल, नेपाल प्रधान कार्यालय

हाजिर हुन आउने बारेको सूचना

देहायमा उल्लेखित विवरणका सशस्त्र प्रहरी कर्मचारीहरू सशस्त्र प्रहरी बल, नेपालका विभिन्न ईकाईबाट बिदा तथा आफुबुसी लाईन व्यारेक छाडी भागि गैह्र हाजिर रहि कुनै किसिमको सम्पर्कमा समेत नरहेकोले यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले बाटोको म्याद बाहेक ७ (सात) दिन भित्र गैह्र हाजिर रहनुको मनासिव कारण सहित सम्बन्धित कार्यालयमा सम्पर्क राख्न आउनु होला। अन्यथा तपाईं उपर सशस्त्र प्रहरी नियमावली २०७२ (संशोधन सहित) बमोजिम कारवाही भई जाने हुँदा सशस्त्र प्रहरी नियमावली २०७२ को नियम ११८ को उपनियम (१) को प्रयोजनार्थ यसै सूचनाद्वारा तपाईंलाई जानकारी गराईएको छ।

देहायः-

सि.नं.	आई.डि.नं.	दर्जा	नामथर	बाजेको नाम	बाबुको नाम	दरबन्दी	कार्यरत स्थान	स्थायी वतन	गैह्र हाजिर रहेको मिति
१	६५३३१	सप्रज	शिव शंकर राम	जगदिश महारा	जगत महारा	स.प्र.बल, नेपाल नं. ८ गण हे.क्वा. धनुषा	स.प्र.बल, नेपाल नं. ८ गण हे.क्वा. धनुषा	जिल्ला रौतहट चन्द्रपुर न.पा. वडा नं. ७	२०८२/०७/२६
२	६६०८६	सप्रज	विर बहादुर दर्जी	तिर्थ सिं दमाई	खुबे दमै	स.प्र.बल, नेपाल नं. २४ गण हे.क्वा. कालिका कास्की	स.प्र.बल, नेपाल नं. ४ मुक्तिनाथ बाहिनी मुख्यालय कास्की	जिल्ला म्याग्दी बेनी न.पा. वडा नं. ५	२०८२/०८/०३
३	६७०५५	सप्रज	रामकृष्ण जि.सी.	राम बहादुर जि.सी.	रमेश जि.सी.	स.प्र.बल, नेपाल नं. ३७ गुल्म हे.क्वा. गुल्मी	स.प्र.बल, नेपाल दन्तकाली विशेष कार्य तालिम शिक्षालय, सप्तरी	जिल्ला गुल्मी, ईस्मा गाउँपालिका वडा नं. ४	२०८२/०७/२९
४	६२२७०	सप्रज	मोहन गौरीजा	युद्ध बहादुर गौरीजा	लोक बहादुर गौरीजा	स.प्र.बल, नेपाल नं. २७ गण हे.क्वा. रुपन्देही	स.प्र.बल, नेपाल नं. ३७ गुल्म हे.क्वा. गुल्मी	जिल्ला गुल्मी रुकुम गा.पा. २ खादी (साविक जिल्ला गुल्मी खादी गा.वि.स. वडा नं. १)	२०८२/०८/२९
५	३००९०	सप्रज	गोविन्द प्रसाद न्यौपाने	दिवाकर न्यौपाने	विष्णु प्रसाद न्यौपाने	स.प्र.बल, नेपाल नं. ३५ गुल्म हे.क्वा. पाल्पा	स.प्र.बल, नेपाल विन्ध्यावासिनी बाहिनी मुख्यालय रुपन्देही	साविक जिल्ला पाल्पा गा.वि.स. तेल्खा वडा नं. ८ (हाल जिल्ला पाल्पा तानसेन नगरपालिका वडा नं. १०)	२०८२/०७/०९
६	६३५४९	सप्रज	सुसील शाही	कालि बहादुर शाही	अवराज शाही	स.प्र.बल, नेपाल नं. ३३ गण हे.क्वा. त्रिपुरा जुम्ला	स.प्र.बल, नेपाल नं. ३३ गण हे.क्वा. त्रिपुरा जुम्ला	साविक जिल्ला कालिकोट सुकाटिया गा.वि.स. वडा नं. ५ (हाल जिल्ला कालिकोट कालिका गाउँपालिका वडा नं. ५)	२०८२/०७/२७
७	६७६४६	सप्रज	श्याम बहादुर लामा	दाउरे लामा	साङ्देन लामा	स.प्र.बल, नेपाल दंगा नियन्त्रण रेजिमेन्ट गण निलबाराही काठमाण्डौ	स.प्र.बल, नेपाल ल्याण्डफिल साईट सुरक्षा वेश बन्चेरडाँडा धादिङ्ग	जिल्ला सिन्धुपाल्चोक चौतारा सांगाचोकगाही न.पा. वडा नं. ३	२०८२/०८/०५
८	५३७०४	सप्रसह	स्वीकृति सुवाल	रामशरण सुवाल	सुर्य राम सुवाल	स.प्र.बल, नेपाल नं. २१ गण हे.क्वा. दक्षिणकाली ललितपुर	स.प्र.बल, नेपाल नं. २२ गण हे.क्वा. गुहेश्वरी भक्तपुर	जिल्ला मोरङ विराटनगर उमनपा १३	२०८२/०८/२९